

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΛΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

Υμνούμε και δοξολογούμε τον Θεό των «οίκτιρμών και πάσης παρακλήσεως», διότι μᾶς ἀξίωσε νά συνέλθουμε τήν εβδομάδα τῆς Πεντηκοστῆς (18-26 Ἰουνίου 2016) στήν Κρήτη, ὅπου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καί ὁ μαθητής του Τίτος κήρυξαν τό Εὐαγγέλιο στά πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Εὐχαριστοῦμε τόν ἐν Τριάδι Θεό, διότι εὐδόκησε νά περατώσουμε μέ ὁμοθυμία τίς ἐργασίες τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν ὁποία συγκάλεσε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, μέ τήν ὁμόφωνη γνώμη τῶν Προκαθημένων τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Ἀκολουθώντας πιστά τό παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων καί τῶν θεοφόρων Πατέρων μελετήσαμε καί πάλιν τό Εὐαγγέλιο τῆς ἐλευθερίας «ἢ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε» (Γαλ. 5:1). Θεμέλιο τῶν θεολογικῶν μας ἀναζητήσεων ὑπῆρξε ἡ βεβαιότητα ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέν ζεῖ γιά τόν ἑαυτό της. Μεταδίδει τή μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος καί τῆς ἀληθείας καί προσφέρει σέ ὅλη τήν οἰκουμένη τά δῶρα τοῦ Θεοῦ: τήν ἀγάπη, τήν εἰρήνη, τήν δικαιοσύνη, τήν καταλλαγή, τήν δύναμη τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως καί τήν προσδοκία τῆς αἰωνιότητος.

1) Βασική προτεραιότητα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου ὑπῆρξε ἡ διακήρυξη τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Στριγμένη στή θεία Εὐχαριστία καί τήν Ἀποστολική Διαδοχή τῶν Ἐπισκόπων, ἡ ὑφι-

σταμένη ἐνότητα εἶναι ἀνάγκη νά ἐνισχύεται καί νά φέρνει νέους καρπούς. Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι Θεανθρώπινη κοινότητα, πρόγευση καί βίωση τῶν Ἐσχάτων ἐντός τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ὡς μιά διαρκῆς Πεντηκοστή εἶναι ἀσίγαστη προφητική φωνή, παρουσία καί μαρτυρία τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Πιστή στήν ὁμόφωνη Ἀποστολική Παράδοση καί μυστηριακή ἐμπειρία ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τήν ἀθροιστική συνέχεια τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁμολογεῖται στό Σύμβολο τῆς Πίστεως καί ἐπιβεβαιώνεται ἀπό τή διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία μας βιώνει τό μυστήριο τῆς θείας Οἰκονομίας στή μυστηριακή της ζωή μέ ἐπίκεντρο τή θεία Εὐχαριστία.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐκφράζει τήν ἐνότητα καί καθολικότητά της ἐν Συνόδῳ. Ἡ συνοδικότητα διαπνέει τήν ὀργάνωση, τόν τρόπο πού λαμβάνονται οἱ ἀποφάσεις καί καθορίζεται ἡ πορεία της. Οἱ Ὁρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησιαστές δέν ἀποτελοῦν συνομοσπονδία Ἐκκλησιῶν ἀλλά τήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία. Κάθε τοπική Ἐκκλησία, προσφέρουσα τήν θεία Εὐχαριστία, εἶναι ἡ ἐν τόπῳ παρουσία καί φανέρωση τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς

Συνέχεια στή σελ. 2.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥ

Συνέχεια από τη σελ. 1.

Ἐκκλησίας. Ὡς πρὸς τὴν Ὁρθόδοξο Διασπορά στὶς διάφορες χώρες τῆς Ὑφηλίου, ἀπεφασίσθη νὰ συνεχισθεῖ ἡ λειτουργία Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων μέχρι τὴν ἐφαρμογή τῆς κανονικῆς ἀκριβείας. Αὐτὲς ἀπαρτίζονται ἀπὸ τοὺς κανονικοὺς ἐπισκόπους, πού ὀρίζονται ἀπὸ τὴν κάθε Αὐτοκέφαλο Ἐκκλησία, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάγονται σ' αὐτὴν. Ἡ συνεπὴς λειτουργία τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων ἐγγυᾶται τὸν σεβασμὸ τῆς Ὁρθόδοξου ἀρχῆς τῆς συνοδικότητος.

Κατὰ τὶς ἐργασίες τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου ἐτονίσθη ἡ σημασία τῶν Συνάξεων τῶν Προκαθημένων πού ἔχουν πραγματοποιηθεῖ καὶ διατυπώθηκε ἡ πρόταση ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος νὰ καταστῆ ἐπιναλαμβανόμενος Θεσμός.

2) Μετέχοντες στή Θεία Εὐχαριστία καὶ δεόμενοι ὑπὲρ τῆς Οἰκουμένης ὀφείλομε νὰ συνεχίσουμε τὴ λειτουργία μετὰ τῆ Θεία Λειτουργία καὶ νὰ δίδουμε τὴ μαρτυρία τῆς πίστεως πρὸς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν, συμφώνως πρὸς τὴ σαφὴ ἐντολή τοῦ Κυρίου πρὸ τῆς Ἀναλήψεώς Του: «καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρεία καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1:8). Ὁ ἐπανευαγγελισμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στὶς σύγχρονες ἐκκοσμικευμένες κοινωνίες καὶ ὁ εὐαγγελισμὸς ἐκεῖνων πού ἀκόμη δὲν ἔχουν γνωρίσει τὸν Χριστὸ ἀποτελοῦν ἀδιάλειπτο χρέος τῆς Ἐκκλησίας.

3) Ἡ Ἐκκλησία μας ἀνταποκρινομένη στὸ χρέος νὰ μαρτυρεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀποστολικὴ τῆς πίστη, ἀποδίδει μεγάλη σημασία στὸν διάλογο κυρίως μὲ τοὺς ἑτεροδόξους Χριστιανοὺς. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ καὶ ὁ λοιπὸς χριστιανικὸς κόσμος γνωρίζει ἀκριβέστερα τὴ γνησιότητα τῆς Ὁρθόδοξου Παραδόσεως, τὴν ἀξία τῆς πατερικῆς διδασκαλίας, τὴ λειτουργικὴ ἐμπειρία καὶ τὴν πίστη τῶν Ὁρθόδοξων. Οἱ διάλογοι πού διεξάγει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν σημαίνουν ποτέ συμβιβασμὸ σὲ ζητήματα πίστεως.

4) Οἱ ἐκρήξεις φονταμενταλισμοῦ πού παραπρῶνται στοὺς κόλπους διαφόρων θρησκευτῶν ἀποτελοῦν ἔκφραση νοσηρῆς θρησκευτικότητος. Ὁ νηφάλιος διαθρησκευτικὸς διάλογος συμβάλλει σημαντικὰ στὴν προώθηση τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καταλλαγῆς. Τὸ λάδι τοῦ θρησκευτικοῦ βιώματος πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ ἐπουλῶνει πληγὲς καὶ ὄχι γιὰ νὰ ἀναζωπυρῶνει τὴ φωτιά τῶν πολεμικῶν συρράξεων. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καταδικάζει ἀπεριφράστως τὴν ἐπέκταση τῆς πολεμικῆς βίας, τοὺς διωγμούς, τὴν ἐκδίωξη καὶ δολοφονία μελῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, τὸν ἐξαναγκασμὸ γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, τὴν ἐμπορία προσφύγων, τὶς ἀπαγωγές, τὰ βασανιστήρια, τὶς εἰδεχθεῖς ἐκτελέσεις. Καταγγέλλει τὴν καταστροφὴ ναῶν, θρησκευτικῶν συμβόλων καὶ μνημείων πολιτισμοῦ. Ὡς ἰδιαίτερος ἐκφράζει τὴν ἀγωνία τῆς γιὰ τὴν κατάσταση τῶν Χριστιανῶν καὶ ὄλων τῶν διωκομένων μειονοτήτων στή Μέση Ἀνατολή καὶ ἀλλαχοῦ. Ἀπευθύνει ἔκκληση πρὸς τὴν παγκόσμια κοινότητα γιὰ τὴν προστασία τῶν γηγενῶν Ὁρθόδοξων καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν, καθὼς καὶ ὄλων τῶν πληθυσμῶν τῆς περιοχῆς, πού ἔχουν ἀπαραβάτο δικαίωμα νὰ παραμείνουν στὴν πατρίδα τους ὡς ἰσότιμοι πολῖτες. Ἡ Σύνοδος μᾶς καλεῖ ὄλους τοὺς ἐμπλεκόμενους νὰ καταβάλουν χωρὶς καθυστέρηση συστηματικὲς προσπάθει-

ες γιὰ τὴν κατάπαυση τῶν πολεμικῶν συρράξεων στή Μέση Ἀνατολή καὶ ὅπου ἐξακολουθοῦν οἱ πολεμικὲς συγκρούσεις, καὶ τὸν ἐπαναπατρισμὸ τῶν ἐκδιωχθέντων.

Ὡς ἰδιαίτερος ἀπευθύνουμε ἔκκληση στοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης στὶς χώρες προελεύσεως τῶν προσφύγων. Προτρέπουμε τὶς πολιτικὲς ἀρχές, τοὺς πολῖτες καὶ τοὺς Ὁρθόδοξους Χριστιανοὺς στὶς χώρες πού καταφεύγουν οἱ ἐξουθενωμένοι πρόσφυγες, νὰ συνεχίσουν νὰ προσφέρουν ἀπὸ τὸ περίσσευμα καὶ ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τῶν δυνατοτήτων τους.

5) Ἡ σύγχρονη ἐκκοσμικέυση ἐπιδιώκει τὴν αὐτονομία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν πνευματικὴ ἐπιρροή τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποία ταυτίζει ἀθαιρέτως μὲ τὸν συντηρητισμὸ. Ὁ Δυτικὸς ὅμως πολιτισμὸς φέρει ἀνεξίτηλη τὴ σφραγίδα τῆς διαχρονικῆς συμβολῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐπιπλέον, ἡ Ἐκκλησία ἀναδεικνύει τὴ σωτηριώδη σημασία τοῦ Θεανθρώπου καὶ τοῦ Σώματός Του, ὡς τόπο καὶ τρόπο τῆς ζωῆς ἐν ἐλευθερίᾳ.

6) Στὴ σύγχρονη προσέγγιση τοῦ γάμου, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θεωρεῖ τὴν ἀκατάλυτη ἀγαπητικὴ σχέση ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς «μυστήριον

μεγά... εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν». Ὁμοίως ἀποκαλεῖ «ἐκκλησίαν μικράν» τὴν οἰκογένεια, ἡ ὁποία προκύπτει ἀπὸ τὸν γάμο καὶ ἀποτελεῖ τὴ μόνη ἐγγύηση γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν.

Ἡ Ἐκκλησία διαρκῶς τονίζει τὴν ἀξία τῆς ἐγκρατείας. Ἡ χριστιανικὴ ἄσκηση διαφέρει ριζικὰ ἀπὸ οἰονδήποτε δυαρτικὸ ἄσκητισμὸ, ὁ ὁποῖος ἀποκόπτει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸν συνάνθρωπο. Ἀντιθέτως, τὸν συνδέει μὲ τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐγκράτεια δὲν ἀφορᾷ μόνον στὸν μοναχικὸ βίον. Τὸ ἀσκητικὸ ἦθος εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς σὲ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις τῆς.

***

Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος ἐκτὸς τῶν συγκεκριμένων θεμάτων γιὰ τὰ ὁποῖα ἀποφάσισε, ἐπισημαίνει ἐπιγραμματικὰ καὶ τὰ ἑξῆς ὄντολογικὰ

ΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

καί καιρία σύγχρονα ζητήματα:

7) Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν σχέσεων τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποφεύγει τὴν κηδεμονία τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναζήτησεως καὶ δὲν λαμβάνει θέση πάνω σὲ κάθε ἐπιστημονικὸ ἐρώτημα. Εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸ πού δωρίζει στοὺς ἐπιστήμονες τὸ χάρισμα νὰ ἀποκαλύπτουν ἄγνωστες πτυχές τῆς θείας Δημιουργίας. Ἡ σύγχρονη ἀνάπτυξη τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνολογίας ἐπιφέρει ριζικὲς ἀλλαγές στὴ ζωὴ μας. Προσφέρει σημαντικὲς εὐεργεσίες, ὅπως εἶναι ἡ διευκόλυνση τοῦ καθημερινοῦ βίου, ἡ ἀντιμέτωπιση σοβαρῶν ἀσθενειῶν, ἡ εὐχερέστερη ἐπικοινωνία τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἔρευνα τοῦ Διαστήματος κ.λπ. Παρ' ὅλα αὐτά, ἔχει καὶ ποικίλες ἀρνητικὲς ἐπιπτώσεις, ὅπως εἶναι ἡ χειραγώγηση τῆς ἐλευθερίας, ἡ σταδιακὴ ἀπώλεια πολυτίμων παραδόσεων, ἡ καταστροφὴ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ἡ ἀμφισβήτηση τῶν ἠθικῶν ἀξιών. Ἡ ἐπιστημονικὴ γνώση, ὅσο κι ἂν ἐξελισσεται μὲ ταχύτατους ρυθμούς, δὲν κινητοποιεῖ τὴν βούληση τοῦ ἀνθρώπου, οὔτε δίνει ἀπάντηση στὰ σοβαρὰ ἠθικὰ καὶ ὑπαρξιακὰ προβλήματα, στὴν ἀναζήτηση γιὰ τὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ κόσμου. Αὐτὰ ἀπαιτοῦν πνευματικὴ προσέγγιση, τὴν ὁποία ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπιχειρεῖ μὲ τὴν Βιοθική πού βασίζεται στὴν χριστιανικὴ ἠθικὴ καὶ στὴν πατερικὴ διδασκαλία. Ταυτόχρονα μὲ τὸν σεβασμὸ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπισημαίνει τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ὑποκρύπτονται σὲ ὀρισμένα ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα, καὶ τονίζει τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν θεῖο του προορισμὸ.

8) Ἡ σημερινὴ οἰκολογικὴ κρίση εἶναι προφανές ὅτι ὀφείλεται σὲ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ αἴτια. Οἱ ρίζες τῆς συνδέονται μὲ τὴν πλεονεξία, τὴν ἀπληστία καὶ τὸν ἐγωισμό, πού ὀδηγοῦν στὴν ἀλόγιστη χρῆση τῶν φυσικῶν πόρων, τὴν ἐπιβάρυνση τῆς ἀτμόσφαιρας μὲ ζημιόγόνους ρύπους καὶ τὴν κλιματικὴ ἀλλαγὴ. Ἡ χριστιανικὴ ἀντιμέτωπιση τοῦ προβλήματος ἀπαιτεῖ μετάνοια γιὰ τὶς καταχρήσεις, ἐγκράτεια καὶ ἀσκητικὸ ἦθος, πού ἀποτελοῦν ἀντίδοτο στὴν ὑπερκατανάλωση, συγχρόνως δέ, καλλιέργεια στὸν ἀνθρώπο τῆς συνειδήσεως ὅτι εἶναι «οἰκονόμος», καὶ ὄχι κάτοχος τῆς δημιουργίας. Δὲν παύει νὰ τονίζει ὅτι καὶ οἱ μελλοντικὲς γενεές ἔχουν δικαίωμα πάνω στὰ φυσικὰ ἀγαθὰ, πού μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Δημιουργός. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συμμετέχει ἐνεργῶς στίς

διάφορες διεθνεῖς οἰκολογικὲς προσπάθειες. Ὅρισε δέ τὴν 1η Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέρα προσευχῆς γιὰ τὴν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

9) Ἀπέναντι στὴν ἰσοπεδωτικὴ καὶ ἀπρόσωπη ὁμογενοποίηση, ἡ ὁποία προωθεῖται μὲ ποικίλους τρόπους, ἡ Ὁρθόδοξη διακηρύττει τὸν σεβασμὸ στὴν ἰδιοπροσωπία ἀνθρώπων καὶ λαῶν. Ἀντιτίθεται στὴν αὐτονόμηση τῆς οἰκονομίας ἀπὸ τὶς βασικὲς ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου καὶ στὴν μετατροπὴ τῆς σὲ αὐτοσκοπὸ. Ἡ πρόοδος τοῦ ἀνθρώπινου γένους δὲν συνδέεται μόνο μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἢ μὲ τὴν πρόοδο τῆς οἰκονομίας εἰς βάρος τῶν πνευματικῶν ἀξιών.

10) Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἀναμειγνύεται στὴν πολιτικὴ. Ὁ λόγος τῆς παραμένει διακριτὸς ἀλλὰ καὶ προφητικὸς, ὡς ὀφειλετικὴ παρέμβαση ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα βρίσκονται σή-

μερα στὸ κέντρο τῆς πολιτικῆς ὡς ἀπάντηση στίς σύγχρονες κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς κρίσεις καὶ ἀνατροπές, ἀποβλέποντας στὴν προστασία τοῦ πολίτη ἀπὸ τὴν αὐθαιρεσία τοῦ κράτους. Ἡ Ἐκκλησία μας προσθέτει ἐπίσης τὶς ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνες τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἀνάγκη συνεχοῦς αὐτοκριτικῆς πολιτικῶν καὶ πολιτῶν πρὸς οὐσιαστικὴ βελτίωση τῆς κοι-

ωνίας. Καὶ κυρίως τονίζει ὅτι τὸ ὀρθόδοξο δέον περὶ ἀνθρώπου ὑπερβαίνει τὸν ὄριζοντα τῶν καθιερωμένων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὅτι «μείζων πάντων» εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅπως τὴν ἀποκάλυψε ὁ Χριστὸς καὶ τὴν βίωσαν ὅσοι πιστὰ Τὸν ἀκολούθησαν. Ἐπιμένει ἀκόμη ὅτι θεμελιώδες δικαίωμα εἶναι καὶ ἡ προστασία τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, δηλαδή τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, τῆς πίστεως, τῆς λατρείας καὶ ὅλων τῶν ἀτομικῶν καὶ συλλογικῶν ἐκφράσεων αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ δικαιώματος κάθε πιστοῦ καὶ κάθε θρησκευτικῆς κοινότητος νὰ τελοῦν ἐλεῦθερα ἀπὸ κάθε κρατικὴ παρέμβαση τὰ θρησκευτικὰ τους καθήκοντα, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς δημόσιας διδασκαλίας τῆς θρησκείας.

11) Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπευθύνεται στοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦν πληρότητα ζωῆς γεμάτη ἐλευθερία, δικαιοσύνη, δημιουργία ἀλλὰ καὶ ἀγάπη. Τοὺς καλεῖ νὰ συνδεθοῦν συνειδητὰ μὲ τὴν Ἐκκλησία Ἐκείνου πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή. Νὰ προσέλθουν προσφέροντας στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα τὴ ζωτικότητα, τὶς ἀνησυχίες, τοὺς προβληματισμούς καὶ τὶς προσδοκίες τους. Οἱ νέοι δὲν ἀποτελοῦν ἀπλῶς τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ τὸ δυναμικὸ καὶ δημιουργικὸ παρόν ἐπὶ τοπικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ ἐπιπέδου.

12) Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος ἄνοιξε τὸν ὄριζόντά μας στὴ σύγχρονη πολὺμορφη Οἰκουμένη. Τόνισε τὴν εὐθύνη μας μέσα στὸν κῶρο καὶ τὸν χρόνο, πάντοτε μὲ προοπτικὴ τὴν αἰωνιότητα. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διατηρώντας ἀλώβητο τὸν Μυστηριακὸ καὶ Σωτηριολογικὸ της χαρακτήρα, εἶναι εὐαίσθητη στὸν πόνο, στίς ἀγωνίες καὶ στὴν κραυγὴ γιὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη τῶν λαῶν. Εὐαγγελίζεται «ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριο αὐτοῦ ἀναγγέλουσα ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ» (Ψαλμ. 95).

Ἄς δεηθῶμε «Ὁ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει αὐτῶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἁμήν» (Α' Πέτρ. 5:10, 11).

ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος, Πρόεδρος
ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος
ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος
ὁ Σερβίας Εἰρηνναῖος
ὁ Ρουμανίας Δανιήλ
ὁ Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου Χρυσόστομος
ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἰερώνυμος
ὁ Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας Σάββας
ὁ Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας Ἀναστάσιος
ὁ Πρέσοβ καὶ πάσης Τσεχίας καὶ Σλοβακίας Ραστισλάβ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Η ολοκλήρωση των εργασιών της Συνόδου της Ὁρθοδοξίας, με τό βαρυσήμαντο μήνυμα των Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς τὸν κόσμο καὶ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο, ἀποτελεῖ παρακαταθήκη ἐλπίδας. Τό γεγονός ἀπό μόνο του ὑπῆρξε ἱστορικό. Μπορεῖ κάποιος νά θεωροῦν ὅτι ἦταν μιά ἐσωτερική ὑπόθεση τῆς Ὁρθοδοξίας, πού δέν ἀφορᾶ τούς πολλούς. Ὅμως, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Σύνοδος δέν ἦταν μιά συνάθροιση θρησκευτικῶν ἡγετῶν, ἀλλά ἡ ἔκφραση τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐμπειρία τῆς Ὁρθοδοξίας δέν ἀνίκει στό παρελθόν. Εἶναι πρόταση ζωῆς πού ὑπερβαίνει τά ἀδιέξοδα τοῦ κόσμου καὶ λυτρώνει τόν ἄνθρωπο, διότι εἶναι πίστη αὐθεντική. Καί τά πρόσωπα πού συμμετείχαν ἐξέφρασαν τή φωνή τοῦ ποιμνίου τους, τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί τήν ἴδια στιγμή τῆς καθόλου Ἐκκλησίας.

Ἐπιχειρώντας μιά πρώτη ἀποτίμηση τῶν εργασιῶν τῆς Συνόδου, μπορούμε νά σταθοῦμε ἀνεπιφύλακτα στήν ποιότητα, τήν εὐκρίνεια καί τή συνοδικότητα. Ὁ διάλογος ἦταν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου. Δέν συμμετείχαν σ' αὐτόν μόνο οἱ προκαθήμενοι, ἀλλά ὅλοι ὅσοι ἐκπροσωποῦσαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀπόδειξη τῆς συνοδικότητας, τῆς δημοκρατικότητας δηλ. πού διέπει τήν παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ τοποθετήσεις ἦταν εὐκρινεῖς. Ἀποτύπωσαν τῆς θέσεις καί τήν ἀγωνία κλήρου καί λαοῦ γιά τήν πορεία τῆς Ὁρθοδοξίας στό σήμερα. Οἱ παρεμβάσεις δέν ἦταν ἀγώνας ἐξουσίας ἀλλά καρπός ἀγάπης. Οὐδείς μπορεῖ νά τό ἀμφισβητήσει αὐτό. Καί γι' αὐτό τό κλίμα τῆς Συνόδου διέψευσε φόβους καί ἐπιφυλάξεις. Δέν τίθεται σέ κρίση ἡ ἀκεραιότητα τῆς πίστεως. Ἀντίθετα, ἡ Ὁρθοδοξία καλεῖ ἑτεροδόξους καί ἀλλοθρήσκους νά γνωρίσουν καί νά προβληματιστοῦν.

Ἀσφαλῶς, ὅλο αὐτό τό κλίμα πιστώνεται στόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος ἀπέδειξε ὅτι εἶναι ὁ πρῶτος στόν ἀγώνα γιά ἐνότητα. Ὁ τρόπος πού διύθυνε τῆς συνεδρίες, ἀλλά καί ἡ γενναιοῦτα νά διαλύει ἀμφιβολίες καί νά ἀφουγκράζεται προβληματισμούς, ὅπως φάνηκε στή δήλωσή του περί τῶν Νέων Χωρῶν, ἔδειξε ὅτι στήν Ὁρθοδοξία δέν χωροῦν διαγκωνισμοί περί ἐξουσίας καί ἐγωκεντρισμοί, ἀλλά ἀγάπη, ρεαλισμός καί συμπόρευση. Αἰσθανθήκαμε ὅτι ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης λειτουργεῖ ὡς ὁ ἐγγυητής τῆς κοινῆς πορείας, μέ σκοπό ἡ Ὁρθοδοξία νά μὴν περικαρακωθεῖ σέ ἐσωστρέφεια, ἀλλά νά ἀνοικτεῖ πρὸς ὅσους ζητοῦν ἀλήθεια καί νόημα.

Τήν ἴδια στιγμή ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Μα-

καριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, ἀπέδειξε ὅτι μπορεῖ νά πορευθεῖ ἐνωμένη, νά συνθέσει τῆς ἀπόψεις τῶν προσώπων πού τήν ἀπαρτίζουν καί νά συμβάλει στή σαφήνεια καί τήν αὐθεντικότητα τῆς διατύπωσης τοῦ μηνύματος τῆς Ὁρθοδοξίας. Τό ἴδιο καί οἱ ἄλλες Ἐκκλησίες, χάρις στήν φωτισμένη καθοδήγηση τῶν σεπτῶν προκαθημένων τους, ἔθεσαν τήν προοπτική τῆς ἐνότητας πῶ πάνω ἀπό οἰοδήποτε κλίμα ἐγωκεντρισμοῦ ἢ τοπικισμοῦ. Καί θά μείνει στήν ἱστορία, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποδοχῆς τῆς, ἡ πρόσκληση στίς τέσσερις Ἐκκλησίες πού ἐπέμειναν στήν μή συμμετοχή τους, νά παραστοῦν διά τῶν προκαθημένων στό συλλεiturγο τῆς ἐνότητας καί τῆς ἀγάπης. Ἐλπίζουμε ὅτι τά τελικά κείμενα τῆς Συνόδου θά δώσουν τήν εὐκαιρία, ἔστω καί ἐκ τῶν ὑστέρων, στοὺς ἀδελφούς μας νά διαπιστώσουν ὅτι ἔχει ἀξία νά υἱοθετεῖται τό μείζον πού εἶναι ἡ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐνῶ τά ελάσσονα μποροῦν νά ἀντιμετωπισθοῦν μέ ἀγάπη καί νηφαλιότητα.

Ἡ Σύνοδος τῆς Ὁρθοδοξίας δίδει μηνύματα στόν κάθε ἄνθρωπο. Ἡ πίστη στόν Χριστό, καί μάλιστα Αὐτόν τῆς πρῶτης Ἐκκλησίας πού ἡ Ὁρθοδοξία διασώζει ἀκέραια, ἀποτελεῖ τήν ἐλπίδα σέ ἕναν κόσμο ταραγμένο. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ ὑπερνίκηση τοῦ συμφέροντος δέν ἐπιτυγχάνονται ἀτομικά, ἀλλά εἶναι καρπός μετοχῆς στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα. Διότι δέν μπορούμε ἀπό μόνοι μας νά νικήσουμε τόν πειρασμό τῆς διάσπασης, τήν αἴσθηση ὅτι ὁ χωρίς Θεοῦ νοῦς εἶναι παντοδύναμος, ὅτι ἀρκεῖ μιά ἀλλαγὴ κοινωνικοῦ καί οικονομικοῦ συστήματος καί ἡ ζωή θά ἀποκτήσει νόημα. Ἡ Ὁρθοδοξία καλεῖ σέ ἀποστολή ἐξόδου ἀπό τό ἐγώ μας καί κοινωνίας μέ τόν συνάνθρωπο διά τοῦ Χριστοῦ. Ἡ αἰωνιότητα καί ἡ ἀνάσταση δέν εἶναι δῶρα τοῦ μέλλοντος ἀλλά ξεκινοῦν ἀπό τό σήμερα. Ἀλλάζοντας ἐμεῖς, ἦδη ἀλλάζει ὁ κόσμος!

Ἡ Σύνοδος τῆς Ὁρθοδοξίας πού διεξήχθη στήν Κρήτη εἶναι ἡ ἀρχή. Ἀπέδειξε ὅτι μπορούμε νά συζητοῦμε καί νά καταλήγουμε σέ ἀπό κοινου θέσεις. Τά περισσότερα ζητήματα πού ἀφοροῦσαν τά ἐσωτερικά μας θέματα λύθηκαν «ὡς ἔδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καί ἡμῖν». Ἦδη, στό μήνυμα πού διαβάστηκε στό Συλλεiturγο τῶν Προκαθημένων στά Χανιά, περιλαμβάνονται τά σύγχρονα προβλήματα, πάνω στά ὁποῖα θά ἐπεξεργαστοῦμε προτάσεις καί διδασκαλίες στηριγμένες στήν παράδοσή μας. Ἐλπίζουμε ὅτι ἡ δευτέρη Πανορθόδοξος Σύνοδος θά γίνεῖ στήν ἐπόμενη δεκαετία! Εἶναι στό χέρι μας νά ἐργαστοῦμε ὥστε ὁ κόσμος νά βρεῖ τό ἀλλόλομενον ὕδωρ τῆς πίστεως καί τῆς ἐλπίδας στή ζωή τῆς Ὁρθοδοξίας!

Μιά ιστορική στιγμή!

36 χρόνια μετά, ξεκινά η αναστήλωση της ιστορικής Μονής Παναγίας Ξενιάς

Στις 9 Ιουλίου 1980 μία ισχυρή σεισμική δόνηση έπληξε καιρία το κτηριακό συγκρότημα της παλαιότατης Ίερας Μονής Παναγίας Κάτω Ξενιάς. Η έλλειψη τεχνικών μέσων ανάγκασε την τότε αδελφότητα να εγκαταλείψει την ιστορική Μονή και να ξεκινήσει τον τιάνιο αγώνα καταστάσεως της νέας Μονής στον πλησιέστερο λόφο, για να στεγάσει την εφέστιο εικόνα της Παναγίας Ξενιάς, το πολύτιμο Θεομτορικό κειμήλιο της Αγίας Ζώνης και τα υπόλοιπα κειμήλια της Ίερας Μονής. Τό 1995 ξεκίνησαν οι εργασίες αποκατάστασης του Καθολικού της Ίερας Μονής, Βυζαντινό Μνημείο του 13ου αιώνας.

Τό 1998 ό νέος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Άλμυρου κ. Ίγνάτιος, από την πρώτη κιόλας επίσκεψή του στην Ίερά Μονή, έθεσε τον στόχο της αποκατάστασης της Παλαιάς Ίερας Μονής, παράλληλα μέ την συνέχιση των έργων ολοκλήρωσης της Νέας Ίερας Μονής.

Μία όλόκληρη δεκαετία διήρκεσε ή διαδικασία εγκρίσεως από τό Κ.Α.Σ. των μελετών αποκατάστασης της Ίερας Μονής. Στο χρονικό αυτό διάστημα, εκτός από την γραφειοκρατία, τά ανυπέρβλητα εμπόδια πού έτίθεντο, κατεβλήθησαν συντονισμένες προσπάθειες ένταξης του μεγάλου αυτού έργου σε κάποιο πρόγραμμα πού θά εξασφάλιζε ή χρηματοδότησή του. Δυστυχώς, οι υποσχέσεις πολιτικών και κυβερνητικών παραγόντων αποδείχθηκαν αιόλες και δέν υλοποιήθηκαν ποτέ. Η Ίερά Μητρόπολη δαπάνησε τό ποσό των 150.000 ευρώ για την εκπόνηση των μελετών και ή Ίερά Μονή τό ποσό των 50.000 ευρώ για την έκδοση της όριστικής άδειας από την Πολεοδομία Άλμυρου.

Στις 13 Ιουλίου 2016, 36 χρόνια μετά τον καταστρεπτικό σεισμό του 1980, τελέσθηκε ό Άγιασμός ενάρξεως των εργασιών της αποκατάστασης του κτηριακού συγκροτήματος της Παλαιάς Ίερας Μονής από τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ίγνάτιο, μέ την παρουσία της Καθηγουμένης της Ίερας Μονής Γερόντισσας Νυμφοδώρας και σύσσωμης της αδελφότητας, του Δημάρχου Άλμυρου κ. Δημητρίου Έσεριδή, των μηχανικών πού εκπόνησαν τίς σχετικές μελέτες και των μελών της Έρανικής Έπιτροπής Άποκατάστασης της Ίερας Μονής.

Ό Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε την ήμέρα ιστορική! Έκανε μία αναδρομή στό παρελθόν, μνημονεύοντας τά πρόσωπα πού συνέβαλαν στην πνευματική σύνδεσή του μέ ή Μονή, τό Γεροντά του Μητροπολίτη πρ. Πειραιώς Καλλίνικο και τον Μακαριστό Άρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Έξέφρασε τον πόνο του για την άδικαιολόγητη καθυστέρηση της εγκρίσεως των μελετών, καθώς και την πικρία του για τον εμπαιγμό πού υπέστη ό ίδιος από κορυφαία κυβερνητικά στελέχη όλων των κυβερνήσεων, από τό 1998 έως σήμερα, καθώς και εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όλων των βαθμίδων, πού έδιναν προεκλογικές υποσχέσεις πού ποτέ δέν υλοποιήθηκαν. Η πρώτη φάση των εργασιών περιλαμβάνει την αντίσφιξη των πρυνών- κατασκευή έδαφονλώσεων και θά ανέλθει στις 100.000 ευρώ.

Ό Σεβασμιώτατος τόνισε ότι, μέ ή χάρη της Παναγίας Ξενιάς, τό έργο πού σήμερα ξεκινά θά ολοκληρωθεί, για να ξαναζωντανέψει και πάλι τό ιστορικό αυτό Μοναστήρι της Τοπικής μας Έκκλησίας και να κατασταθεί τόπος φιλοξενίας

προσκυνητών από την Έλλάδα και τό έξωτερικό, πού προσέρχονται καθημερινά για να προσκυνήσουν την Θαυματουργό Εικόνα της Παναγίας Ξενιάς και τον ανεκτίμητο θησαυρό, την Τιμία Ζώνη της Παναγίας μας.

Ἀντιαιρετικά

ΒΑΣΚΑΝΙΑ: ΜΑΣΤΙΓΑ, ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΡΥΧΕΙ ΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ἡ λέξη βασκανία προέρχεται ἀπό τό ρῆμα βασκαίνω, πού σημαίνει ἐπηρεάζω ἄσχημα, ἀσκῶ ἐπίδραση σπὴν ψυχὴ τοῦ ἄλλου μέ τό βλέμμα μου, κοινῶς ματιάζω. Ἡ βασκανία εἶναι ἕνα παραθρησκευτικό φαινόμενο, κατά τό ὁποῖο ἀπό τά μάτια ἑνός ἀνθρώπου ἐκπέμπεται μιὰ δύναμη, μιὰ ἐνέργεια –μερικοί μιλοῦν γιά ἔντονη ἠλεκτρομαγνητική ἀκτινοβολία– πρὸς ἕνα ἄλλο πρόσωπο ἢ ζῶο, μέ ἀποτέλεσμα αὐτό νά καταλαμβάνεται, νά κυριαρχεῖται, νά ἐξουσιάζεται ἀπό αὐτή τή δύναμη, νά τοῦ δημιουργεῖται πυρετός καί ζαλάδα, νά κάνει τή σωματική του δύναμη καί ἰσορροπία καί τελικά νά τοῦ συμβαίνει κάποιο ἀτύχημα, ἀρρώστια ἢ καί θάνατος. Ὅπως λέει ὁ λαός, «ἔσκασε ἀπό μάτι» ἢ «πῆγε ἀπό μάτι».

Ἡ βασκανία προέρχεται ἀπό ἀνθρώπους πού ἔχουν ἔντονη ζήλεια, φθόνο ἢ θαυμασμό γιά κάποιο πρόσωπο. Πολλές φορές συμβαίνει τό κακό, χωρίς νά τό θέλουν. Τό γεγονός αὐτό χαρακτηρίζει τή βασκανία ὡς ἕνα παράδοξο, παράλογο καί ἀνερμήνευτο φαινόμενο.

Ὁ λαός γιά νά προφυλαχθεῖ ἀπό τή βασκανία ἢ τό μάτιασμα χρησιμοποιεῖ προληπτικά κάποια δῆθεν ἀποτρεπτικά μέσα: φυλαχτά, διάφορα «μάτια», χάντρες, πέταλα, σκόρδα, μουτζούρες σέ κάποιο σημεῖο τοῦ προσώπου (αὐτί), ἐξορκισμούς, «προσευχές» μπροστά σ' ἕνα τραπέζι, ὅπου ὑπάρχει λεκάνη μέ νερό καί λάδι στό κέντρο τῆς λεκάνης. Αὐτή ἢ αὐτός πού ξεματιάζει λέει τά λόγια τῆς δῆθεν «προσευχῆς», πού αὐτή ἢ αὐτός γνωρίζει, ἀπό μέσα του ἢ μουρμουριστά μερικές φορές. Στή συ-

νέχεια, ἀρχίζει καί κασμουριέται, τό λάδι διαλύεται μέσα στό νερό τῆς λεκάνης καί αὐτός πού ἔχει ματιαστεῖ συνέρχεται, φεύγει ἢ δύναμη πού τόν ἐξουσίαζε, ἀποκτᾷ τίς δυνάμεις του καί γίνεται καλά.

Τό ἐρώτημα πού προκύπτει εἶναι: Πῶς καί μέ ποιά δύναμη γίνεται καλά αὐτός πού ἔχει ματιαστεῖ; Ἡ Ἐκκλησία, μέ τό φωτισμό τοῦ Θεοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκει ὅτι τό παραθρησκευτικό φαινόμενο τῆς βασκανίας ὀφείλεται σπὴν ἐνέργεια καί δράση τῶν δαιμόνων. Καί τό μάτιασμα καί τό ξεματίασμα εἶναι δαιμονική ἐνέργεια καί συνέργεια. Αὐτό φαίνεται ἀπό τίς βλάσφημες, δῆθεν, προσευχές πού λέγονται, οἱ ὁποῖες, ἂν αὐτοί πού ξεματιάζουν τίς ποῦν δυνατά καί καθαρά, τότε δέν «πιάνουν». Σημειώνω μερικές τέτοιες «προσευχές»: «Χριστέ καί Παναγιά, ἐγώ γιατρός καί σεῖς βοηθός». «Κόκκινη καί Παναγιά μου, κοκκινότερη ἢ γώ». «Ἄι Γιάννη, Θόδωρέ μου, βαπτιστέ μου, σκορπιστέ μου».

Ἡ προστασία ἀπό τή βασκανία, ἀπό τίς ἐπιθέσεις τοῦ Διαβόλου, γίνεται μέσα σπὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τό Θεραπευτήριο τοῦ Χριστοῦ, μέ τά ἱερά Μυστήρια καί τίς ἅγιες εὐχές τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ πρέπει νά καταφεύγει κάθε πιστός καί νά ζητᾷ ἀπό τόν Ἱερέα νά τοῦ διαβάσει τήν ἀνάλογη εὐχή. Καί μέ τή θερμή πίστη του θεραπεύεται. Ὅποιος ξεματιάζει ἀρνεῖται τό Χριστό, συνεργάζεται μέ τό Διάβολο καί δέν ἐπιτρέπεται νά κοινωνεῖ. «Οἱ Δαίμονες πρόσκαιρα σταματοῦν τό κακό πού οἱ ἴδιοι μᾶς προσφέρουν γιά νά πιστέψουμε σ' αὐτούς», λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Ἡ βασκανία, ὅπως ἡ μαγεία, ἡ μαντεία, ἡ ἀστρολογία, τά ζώδια, οἱ κάρτες ταρῶ, τά μέντιουμ καί ἄλλες παρόμοιες δεισιδαιμονίες εἶναι ἐφευρέσεις καί τεχνάσματα τοῦ Διαβόλου, μέ τά ὁποῖα κυριεύει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων εἶναι μαστιγες-συμφορές πού κατατρυχοῦν-βασανίζουν τή ζωή κάθε ἀνθρώπου. Μακριά ἀπό αὐτές. ●

Ἄρχιμ. Ἀθανάσιος Κολλᾶς, Ἱεροκήρυξ

Βιβλιοπαρουσίαση

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Π.Μ. Σωτήρχου

Κατά πόσο εἶναι δυνατό νά ζήσει κανεῖς ἕνα θαῦμα; Κι ἀκόμη: Μπορεῖ κανεῖς νά συναντήσῃ τόν Θεό; Καί πῶς μπορεῖ νά γίνει αὐτό;

Ἐπιθεωρεῖτε ὅτι τά ἐρωτήματα αὐτά ἔχουν γεννηθεῖ κάποια στιγμή στό μυαλό ὄλων μας. Καί ἀσφαλῶς διαφέρουν οἱ ἀπαντήσεις πού δίδονται κάθε φορά. Ποιές εἶναι οἱ σωστές; κι ἀπό τί ἐξαρτᾶται ἡ ὀρθότητά τους;

Δύσκολη ἡ ἀπάντηση, ὅπως, τουλάχιστον, φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως. Εἶναι ἀπό τά θέματα, γιά τά ὁποῖα χρειάζομαστε τή βοήθεια φωτισμένων συνανθρώπων μας, παράλληλα μέ τή δική μας πίστη καί προσπάθεια.

Στήν περίπτωση πού μᾶς ἀπασχολεῖ, ὁ γνωστός συγγραφέας

καί μελετητής Π.Μ. Σωτήρχος ἔρχεται νά μᾶς προσφέρει τήν ἀδελφική συμπαράσταση. Παράθετοντας συγκεκριμένες μαρτυρίες, παραθέματα ἀπό ἱερά κείμενα, διηγήσεις πατέρων καί προσώπων πού βίωσαν τό «συνεῖναι» μέ τόν Θεό, ὁ κ. Σωτήρχος ἐκθέτει «ἐν ἡθεί φιλικῶ» καί μέ σαφήνεια καί ἀπλότητα τίς διαπιστώσεις καί τά πιστεύω του στό βιβλίο «Συναντήσεις μέ τό Θεό». Ἐνα σύντομο πόνημα 120 σελίδων, πού διαβάζεται εὐκόλα καί ὠφελεῖ πολύ.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τό βιβλίο κυκλοφορεῖ ἀπό τίς ἐκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ», Σπαρτάκου 6, 566 26 Συκεές, Τηλ.: 2310 212659, σέ ὅλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα καί στό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ».

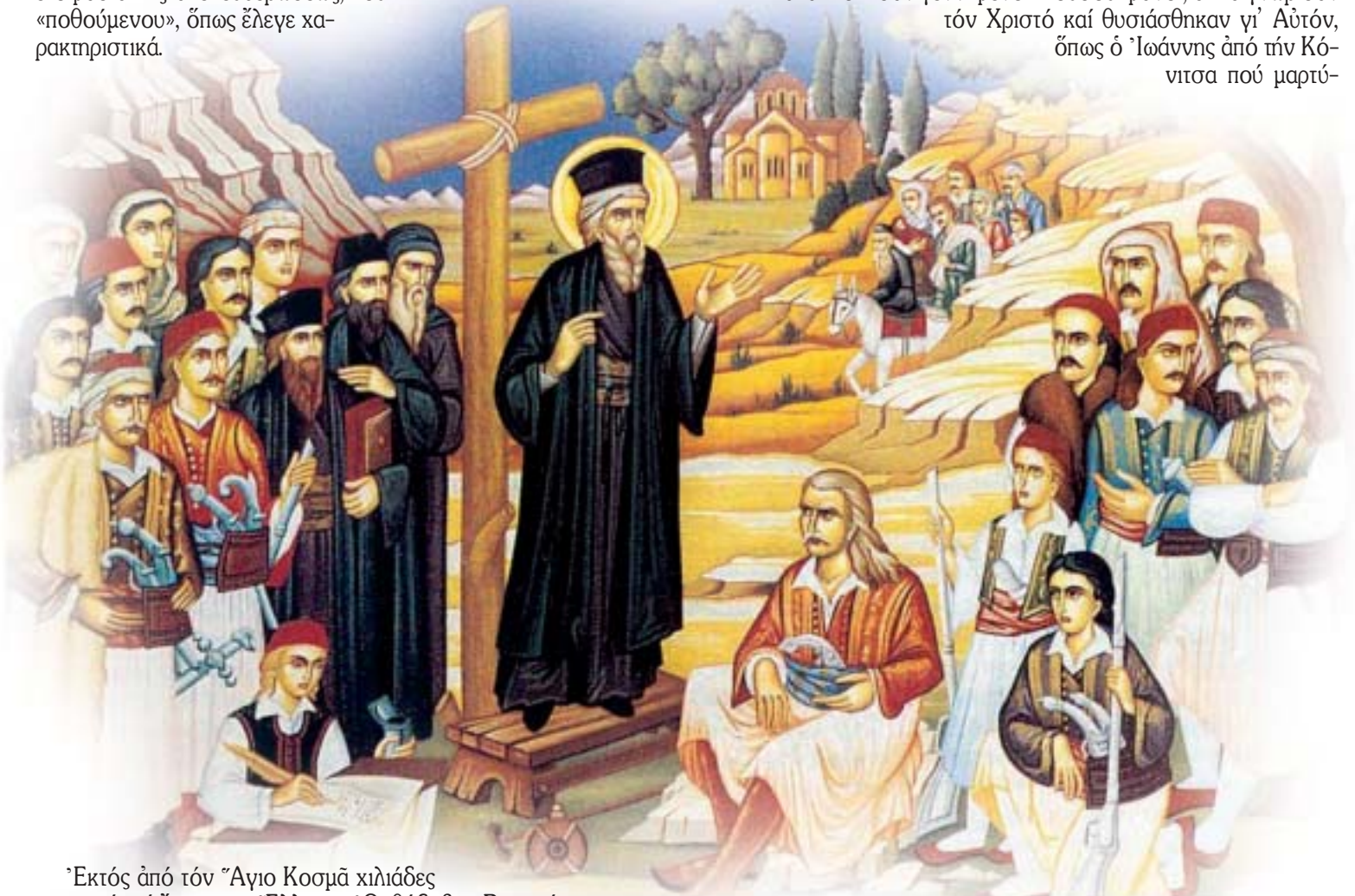
Ὁ Ἅγιος Κοσμάς καί τό ἦθος τῶν Νεομαρτύρων

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΟΛΕΒΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ο Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στίς 24 Αὐγούστου, εἶναι ὁ πῶς γνωστός ἀπό τούς Νεομάρτυρες τῆς Τουρκοκρατίας. Ἀπαχονίσθηκε, μέ ἐντολή τοῦ Κούρτ Πασᾶ, στό Κολικόντσι τῆς Βορείου Ἡπείρου στίς 24.8.1779. Ἀγωνίσθηκε γιά τήν ἀποτροπή τῶν ἐξισλαμισμῶν, γιά τή διαφύλαξη τῆς ἑλληνορθόδοξης ταυτότητας τῶν ὑποδούλων, γιά τή λειτουργία σχολείων μέ Χριστοκεντρικό περιεχόμενο, γιά τήν κοινωνική δικαιοσύνη καί γιά τήν πνευματική προετοιμασία τῆς ἀπελευθερώσεως, τοῦ «ποθούμενου», ὅπως ἔλεγε χαρακτηριστικά.

διώκτες τῶν Χριστιανῶν.

Ἄλλοι Νεομάρτυρες ἦσαν Ἐπίσκοποι, ὅπως ὁ Σεραφεῖμ στό Φανάρι τῆς Θεσσαλίας, πού κατηγορήθηκε ὅτι συμμετεῖχε τό 1601 στήν ἐξέγερση τοῦ Διονυσίου Φιλοσόφου (Σκυλοσόφου). Ἄλλοι ἦσαν ἀπλοῖ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ὅπως ὁ Ἀθηναῖος κηπουρός Μιχαήλ Μπακνανᾶς. Ἄλλοι ἦσαν γεννημένοι Χριστιανοί ἀλλά καθ' ὁδόν ἐξισλαμίσθηκαν καί μετά μετενόησαν, ὅπως ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Χιοπολίτης, πού ἀποκεφαλίσθηκε στό Αἰβαλί-Κυδωνίες καί ἄλλοι ἦσαν γεννημένοι Μουσουλμάνοι, ἀλλά γνώρισαν τόν Χριστό καί θυσιάσθηκαν γι' Αὐτόν, ὅπως ὁ Ἰωάννης ἀπό τήν Κόνιτσα πού μαρτύ-

Ἐκτός ἀπό τόν Ἅγιο Κοσμά κιλιάδες γνωστοί καί ἄγνωστοί Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι, Ρωμοί κατὰ τήν ὁρολογία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔδωσαν τό αἷμα τους καί θυσιάσθηκαν γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὀθωμανική δικαιοσύνη ἦταν πολύ αὐστηρή καί ἀποκεφάλιζε, βασάνιζε ἢ ἀπνηχόνιζε γιά μιά σειρά «ἐγκλημάτων» κατά τοῦ Ἰσλάμ καί πολλές φορές μέ τή βοήθεια ψευδομαρτύρων. Νεομάρτυρες ὀνομάσθηκαν ἀπό τόν Ἅγιο Νικόδημο τόν Ἀγιορείτη οἱ ἄνδρες καί οἱ γυναῖκες, πού προτίμησαν νά θανατωθοῦν ἀπό τόν Τούρκο ἱεροδικαστή παρά νά ἀρνηθοῦν τόν Χριστό μετά τήν Ἀλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ προσφορά τους στήν Ἐκκλησία καί στό Γένος εἶναι ἱεράσια, ἀλλά δυστυχῶς σήμερα ἀγνοεῖται ἀπό τά σχολικά βιβλία. Ἐνθάρρουν τόν Ἑλληνισμό νά παραμείνει ριζωμένος στήν Ὁρθόδοξη Πίστη του καί νά μὴν ἐξισλαμίζεται. Ἐτσι διατηρήθηκε καί ἡ ἐθνική συνείδηση, διότι τά χρόνια ἐκεῖνα ὁποῖος χανόταν γιά τήν Ἐκκλησία χανόταν καί γιά τό Ἔθνος. Οἱ ἐξισλαμισμένοι τούρκευαν καί μετετρέποντο σέ

ἄρρηστο Ἄγρινο. Πολλές γυναῖκες κατατάσσονται στούς Νεομάρτυρες, ὅπως ἡ Ἁγία Φιλοθέη Μπενιζέλου στήν Ἀθήνα, ἡ μικρή Εἰρήνη (Ρηνούλα), πού μαρτύρησε μαζί μέ τόν Ἀρχιμανδρίτη Ραφαήλ καί τόν Διάκονο Νικόλαο στή Θερμή Λέσβου, ἡ Ἁγία Χρυσή κοντά στήν Ἐδεσσα, οἱ Παρθενομάρτυρες -νεαρά κορίτσια- στόν Γεροπλάτανο Χαλκιδικῆς. Τά μαρτύρια στήν κατεχόμενη Ἡπείρο καί Μακεδονία συνεχίσθηκαν καί μετά τό 1821. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἀπό τό Τσοῦρχλι Γρεβενῶν πού μαρτύρησε στή Ἰωάννινα τό 1838.

Σήμερα οἱ ψευδοπροοδευτικοί λησμονοῦν τό ἦθος τῶν Νεομαρτύρων. Στό ὄνομα τῆς ἀποτυχημένης πολυπολιτισμικότητας θέλουν σταδιακά νά ἰσλαμοποιήσουν τήν κοι-

ωνία μας μέ τήν ἀθρόα πολιτογράφηση παρανόμων μεταναστῶν. Ἄς μιλήσουμε στά παιδιά μας γιά τόν Ἅγιο Κοσμά καί τούς Νεομάρτυρες.

*Ἄς μιλήσουμε
στά παιδιά μας
γιά τόν Ἅγιο Κοσμά
καί τούς Νεομάρτυρες.*

Ἡ Παναγία, πρότυπο τῶ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΥΦΑΝΤΙΔΗ,

«*Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη*»

(Ψαλμ. μδ' 10).

Ο μίνας Αὔγουστος ἔχει ὡς δεσπόζουσα ἑορτὴ τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ θεοκίνητος κάλαμος τοῦ προφητάνακτος Δαβὶδ διαζωγραφεῖ μὲ ἔντονα χρώματα τὴν μετάστασιν τῆς Θεομήτορος στοὺς οὐρανοὺς. Ἔτσι ἡ Θεοτόκος, παρόλο ποὺ διὰ τῆς γεννήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Τῆς ὑπερβαίνει τοὺς φυσικοὺς νόμους, ἐν τούτοις ὑφίσταται τὸν θάνατον καὶ ὁ Κύριος, ὡς δῶρον καὶ «ὡς ὀφειλέτης», τὴν μεταθετὴν στοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν τοποθετεῖ ἐκ δεξιῶν Του, στὸν θρόνον τοῦ παραδείσου, ὅπου ὡς πρόδρομος σωματικῶς εἰσῆλθε. Γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος λέει ὅτι καὶ οἱ δύο ὁμοῦ, ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἀνάληψή Του καὶ ἡ Παναγία μὲ τὴν μεταστασὴ Τῆς, εἰσῆλθαν σωματικῶς στὸν παράδεισον, σὲ ἀντικατάστασιν τῶν ἐκδιωχθέντων ἀπὸ ἐκεῖ πρωτοπλάστων.

Παραστέκεται, πλεον, ἡ Κυρία τῶν ἀγγέλων ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, περιβεβλημένη μὲ χρυσοῦ ἱμάτιον καὶ διακεκριμένο μὲ διάφορα χρώματα. Τίθεται, ὅμως, τὸ ἐρώτημα: Ποιὸ ἄραγε νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ θεοῦφαντο ἔνδυμα ποὺ τὴν στολίζει καὶ ποιά εἶναι τὰ χρώματα ποὺ τὴν κάνουν νὰ ἔχει μεγάλη λάμψη; Ἀσφαλῶς, ἐννοεῖται ὅτι τὸ χρυσοῦ ἔνδυμα εἶναι ἡ μακαριότης στολισμένη μὲ τὶς πολλὰ καὶ διάφορες ἀρετὲς ποὺ κατέχει ἡ Παναγία καὶ τὰ χρώματα εἶναι ἡ λάμψη ποὺ ἀντανεκλᾶ ἀπὸ τὴν θείαν δόξαν, ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὸ τρισόλβιον φῶς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐδῶ περικλείεται ὅλο τὸ νόημα τῆς παρουσίας τῆς Παναγίας στὴν ζωὴ κάθε πιστοῦ ἀνθρώπου ὡς πρότυπον κατακτίσεως τῶν ἀρετῶν.

Ἡ πρώτη ἀρετὴ ποὺ κατέχει καὶ καλλιεργεῖ ἡ Παναγία Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη ἀναμειγμένη μὲ τὴν πίστη καὶ ἐκφραζόμενη ὄχι μὲ λόγια ἀλλὰ μὲ ἔργα θυσίας. Διότι ἡ Παναγία εἶναι τὸ μέσον ποὺ ἔδωσε τὴν λύσιν στὴν παραλυσία τοῦ κόσμου δεχόμενη μὲ ἀγάπην, πίστην καὶ θυσίαν τὸ μήνυμα τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἦταν λίγο ἓνα μικρὸ κορίτσι τῆς Ναζαρέτ νὰ φέρει εἰς πέρας τὸ μεγάλο καὶ σωτήριο ἔργον τῆς θείας οικονομίας γιὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπινου γένους, χωρὶς ὄντως νὰ ἔχει αὐτὴν τὴν ἀγάπην τὴν θυσιαστικὴν καὶ ὄχι τὴν συναισθηματικὴν. Διότι ὡς διάκονος Θεοῦ μὲ ἀπόλυτη ἀγάπην, πίστην καὶ ἀφοσίωσιν συμβάλλει στὴν ἐναθρώπησιν τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου Του, ὁ ὅποιος θὰ συμφιλιώσει καὶ θὰ ἐνώσει καὶ πάλιν τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν Θεόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ Παναγία μὲ τὴν ἀγάπην Τῆς συμβάλλει στὴν ἀποκατάστασιν τῆς σχέσεως τοῦ πεπρωκότου ἀνθρώπου μὲ τὸν οἰκτίρμονα Θεόν.

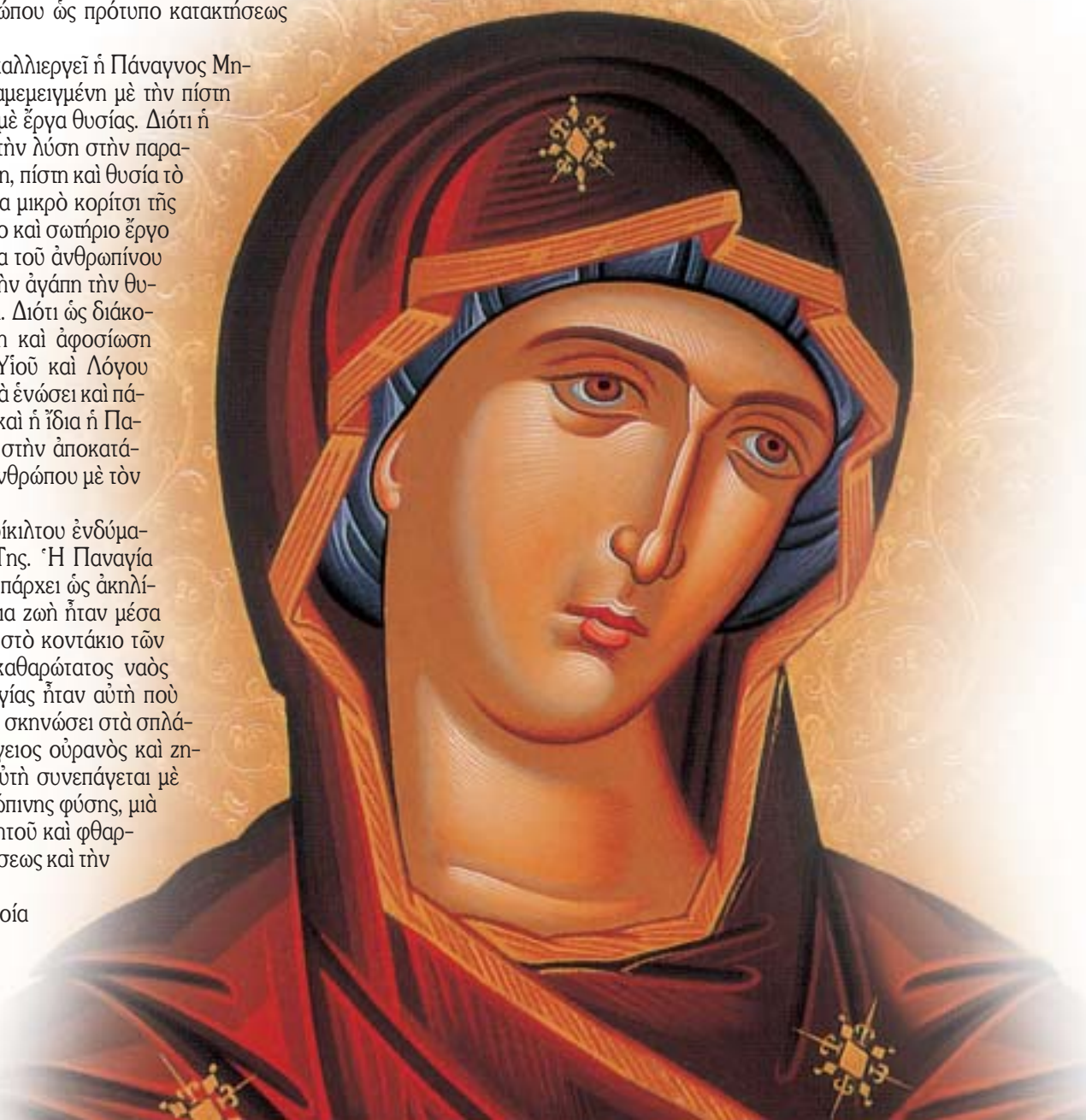
Ἐνα ἄλλο διαμάντι τοῦ χρυσοποικίλου ἐνδύματος εἶναι ἡ ἀγνεΐα καὶ καθαρότης Τῆς. Ἡ Παναγία ἀνάμεσα σὲ ὅλους τοὺς μακαρίους ὑπάρχει ὡς ἀκλιβήδωτος καθρέπτης. Ὁλη Τῆς ἡ ἐπίγειος ζωὴ ἦταν μέσα στὴν καθαρότητα, γι' αὐτὸ ἄλλωστε στὸ κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων ψάλλουμε λέγοντας «ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος». Ἡ ἀγνεΐα τῆς Παναγίας ἦταν αὐτὴ ποὺ ἔκανε τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ νὰ σκηνώσῃ στὰ σπλάγχνα Τῆς, ἀφοῦ ἡ ἀγνεΐα εἶναι ὁ ἐπίγειος οὐρανὸς καὶ ζηλευτὸς οἶκος τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀρετὴ αὐτὴ συνεπάγεται μὲ τὴν ὑπερφυσικὴν ἀπάρνησιν τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, μιὰ ἀληθινὰ παράδοξον νίκην σώματος θνητοῦ καὶ φθαρτοῦ ποὺ σηματοδοτεῖ τὴν ἥτταν τῆς φύσεως καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ ὑπερφυσικοῦ.

Ἡ Θεοτόκος εἶναι ἡ πρώτη ἡ ὁποία εἰσάγει τὸ ἀσκητικὸν ἰδεῶδες μὲ ἀπό-

λυτον χριστοκεντρικὸν περιεχόμενον. Ἡ ζωὴ Τῆς διαφοροποιεῖται ὀριοθετημένη μὲ τὴν ἐν Χριστῷ βιωτὴν. Διότι ἡ ἀγιότης τῆς Θεοτόκου δὲν εἶναι γέννημα τῆς ἀναμαρτησίας ἢ τῆς δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ μόνο, ἀλλὰ ἀποτέλεσμα τῆς τελειώσεώς Τῆς διὰ τῆς ἀσκήσεως. Τὸ ἀσκητικὸν πνεῦμα εἶναι αὐτὸ ποὺ ἀνανεώνει καὶ ἀναζωογονεῖ τὰ δοχεῖα ποὺ δέχονται τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, δηλαδὴ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτὸ τὸ ἀσκητικὸν πνεῦμα καθιστᾷ τὴν Παναγίαν δούλην Κυρίου. Δὲν ἀπαιτεῖ ἡ ἴδια νὰ τῆς ἀπονείμουν οἱ ἄλλοι τὸν τίτλον αὐτόν, ἀλλὰ τὸ ὁμολογεῖ ἡ ἴδια ὡς ἀπάντησιν στὸν ἀρχάγγελον Γαβριὴλ, διότι ἐκεῖνη τὴν στιγμὴν κάνει τὴν ἀδιάκριτον ὑπακοὴν στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ στιγμὴν εἶναι τόσο ἱερὴ καὶ ἀκράϊα, ποὺ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ δὲν μπορεῖ νὰ προσθέσῃ τίποτε. Φεύγει, διότι εἶναι ἡ ὥρα ποὺ συναντᾶται ἡ ὑπακοὴ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Θεὸν Πατέρα μὲ τὴν ὑπακοὴν τῆς Παναγίας κόρης τῆς Ναζαρέτ πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, γιὰ τὴν συνεργασίαν τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν ἄνθρωπον, ὥστε νὰ ὀλοκληρωθεῖ ἡ σωτηρία τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου.

Μιὰ ἄλλη ἀρετὴ ποὺ διακρίνει τὴν Παναγίαν εἶναι ἡ ἀνεξικακία, συνυφασμένη μὲ τὴν συγχωρητικότηταν. Εἶναι παραδειγματικὴ ἡ ἀγάπην Τῆς γιὰ τοὺς ἐχθρούς Τῆς. Σκεπάσει, συγχωρεῖ καὶ εὐλογεῖ ὅλους ἐκείνους ποὺ τὴν πικραίνουν, ὅλους ἐκείνους ποὺ τὴν προσβάλλουν καὶ τὴν βλασφημοῦν. Μὲ ὅλη Τῆς τὴν βιωτὴν ἡ Κυρία Θεοτόκος μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ ἀνεξικακία δὲν νοεῖται χωρὶς τὴν συγχώρησιν.

Ἡ ἀρετῶν

ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΝΩ ΞΕΝΙΑΣ

Ἐκεῖνο πού μπορούμε νὰ ἀναφέρουμε ὡς ἐπι-σφράγισμα ὅλων τῶν ἀρετῶν Της, εἶναι ἡ σιωπὴ Της. Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς σιωπῆς καὶ τῆς ἐγκαρτέρησης. Πολὺ λίγο τὴν ἀκοῦμε νὰ ὀμιλῇ· πρῶτα στὸν Εὐαγγελισμό, ὕστερα κατὰ τὴν παρουσία τοῦ δωδεκαετοῦς Ἰησοῦ στὸν ναὸ καὶ ἔπειτα στὸν ἐν Κανᾶ γάμο. Καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου πού πραγμα-τοποιεῖται διὰ τῆς μεστειᾶς Της. Τὰ ὑπόλοιπα ὅσα ἔβλεπε καὶ ἄκουε νὰ συμβαίνουν γύρω σὲ αὐτὴν καὶ τὸν Υἱὸ Της τὰ ἔκρυβε μέσα Της. Ἀκόμη σιω-πηλὴ καὶ συντηρημένη τὴν βλέπουμε νὰ στέκεται μαζί μὲ τὸν ἀγαπημένο μαθητὴ κάτω ἀπὸ τὸν σταυρὸ τοῦ ἀναμάρτητου Υἱοῦ Της. Σιωπηλὴ ἀκό-μη τὴν βλέπουμε νὰ ἀτενίζει τὸν Ἀναστάνα Κύ-ριο καὶ νὰ δέχεται τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω καθίσταται σαφὲς τὸ πόσο ἡ Παναγία ὡς πρότυπο ἀρετῶν συμβάλλει στὴν πνευματικὴ μας πρόοδο, ἀφοῦ οἱ ἀρετὲς εἶναι τὰ ἐφόδια τῆς αἰωνίου ζωῆς. Καθὼς, λοιπὸν, ἡ Κυρία Θεοτόκος τυγχάνει μέλος τῆς Ἐκκλησίας κατέχει τὴν πρώτη θέση μεταξύ τῶν κτιστῶν καὶ ὀριοθέτη-σε τὸ τέλος μιᾶς ἐποχῆς, τῆς ἐποχῆς τῆς πώσεως καὶ τὴν ἀπαρχὴ μιᾶς νέας, τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπολυ-τρώσεως. Ἐγίνε ἐκεῖνη πού μέσα στὰ πανάχραντα σπλάχνα Της τελεσιουργήθηκε τὸ ἀπόρρητο μυ-στήριο τῆς ἐνώσεως τῆς θείας καὶ ἀνθρώπινης φύ-σης τοῦ Χριστοῦ. Καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ταυτίστηκε ἀπολύτως καὶ ὑποστα-τικῶς μὲ Ἐκεῖνον. Ὡστε, ὅπως ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του «οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει», κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ἔτσι ἀξιώθηκε καὶ ἡ Παναγία νὰ εἶναι «καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα» καὶ στὸν κόσμον παρούσα, γιὰ νὰ ἀποτελεῖ παντοτινὸ πρότυπον μιμνήσεως.

Τὸ σύντομο σωματικὸ ἀπὸ τὴν γῆ πέρασμά Της καὶ ἡ ἀπαστράπτουσα ἀκτινοβολία τῆς ἀγιότητάς Της, ἄφησαν θεοχάρακα καὶ αἰώνια ἴχνη, ὅσο κα-νεὶς ἄλλος ἄνθρωπος στὸν κόσμον, διότι ὅλη Της ἡ ζωὴ ἦταν μιὰ ἀρετῆ. Ὁ σύγχρονος, ὅμως, ἄνθρωπος ἀποστρέφει τὸ πρόσωπό του ἀπὸ τὴν δοκιμασμένη καὶ πεπατημένη ὁδὸ τῶν ἀρετῶν. Στὴν θέση τῆς ἀλήθειας βάζει τὸ ψέμα, στὴ θέση τοῦ Θεοῦ τοποθετεῖ τὸν ἑαυτὸ του, στὴ θέση τοῦ ἀποκεκαλυμμένου Λόγου βάζει τὴν κενὴ ἀπάτη τῆς φιλοσοφίας. Κατασκευάζει θεωρητικὰ σχήματα, ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Στὴν ἐποχὴ τῆς με-γάλης πνευματικῆς κρίσεως, πού ζοῦμε, πρέπει νὰ σπρῖξουμε σὲ Αὐτὴν τὴν ἐλπίδα, διότι ἡ ἀναγέν-νηση καὶ ἡ ἀλλαγὴ θὰ προέλθει ἀπὸ Αὐτὴν, πού εἶναι ὡς ἄνθρωπος τὸ πρότυπον τῶν ἀρετῶν. Ἡ Δέσποινα Θεοτόκος εἶναι ἡ ἐλπίδα. •

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- Κλίμαξ, Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου
- Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, Ἐπισκόπου Διονυσίου, Μητροπολίτου Κο-ζάνης
- Ὁ χριστιανὸς στὸν 21ον αἰώνα, Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρου Καραμα-τζάνη.
- Διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Χριστοφύρου Κονιάκου.
- Λόγος πρὸς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, Ἡλία Μηνιάτη.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ 2016

ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἄλυκές: Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Στεφάνου
7.30 μ.μ. Ἱερά Παράκλησις σπίν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολί-
τη μας κ. Ἰγνάτιο

ΤΡΙΤΗ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Βελίκα Ἀγιάς: Ἱερός Ναὸς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος
7.30 μ.μ. Ἱερά Παράκλησις σπίν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολί-
τη μας κ. Ἰγνάτιο

ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Νέα Ἀρχιάλος: Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου
7.30 μ.μ. Ἱερά Παράκλησις σπίν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολί-
τη μας κ. Ἰγνάτιο

ΠΕΜΠΤΗ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἅγιος Ἰωάννης Πηλίου: Ἱερός Ναὸς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ
7.30 μ.μ. Ἱερά Παράκλησις σπίν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολί-
τη μας κ. Ἰγνάτιο

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μηλίνα: Ἱερός Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου
7.30 μ.μ. Ἑσπερινὸς ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιο

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Βόλος: Ἱερός Ναὸς Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης
7.30 μ.μ. Ἱερά Παράκλησις σπίν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολί-
τη μας κ. Ἰγνάτιο

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Κανάλια: Ἱερός Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου
7.30 μ.μ. Ἱερά Παράκλησις σπίν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολί-
τη μας κ. Ἰγνάτιο

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἀχιλλεῖο: Ἱερός Ναὸς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ
7.30 μ.μ. Ἱερά Παράκλησις σπίν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολί-
τη μας κ. Ἰγνάτιο

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Πορταριά: Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Νικολάου
7.30 μ.μ. Ἱερά Παράκλησις σπίν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολί-
τη μας κ. Ἰγνάτιο

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Νεοχώρι: Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Δημητρίου

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Πτελεός: Ἱερός Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου
7.30 μ.μ. Ἑσπερινὸς ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάτιο

Μετὰ τὴν ἀκολουθία τῆς Παρακλήσεως θὰ παρουσιάζεται Παραδοσιακὸ μουσικὸ πρόγραμμα, μὲ τίτλο «Τραγούδια γιὰ τὴν Παναγία», ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα «ΙΩΝΙΑ», ὑπὸ τὴ δ/νση τοῦ **Νεκταρίου Δεμελιῆ**. Στὸ τραγούδι ὁ **Βασίλης Ἀγροκόστας**.

Κατασκήνωση, πνοή Θεού!

ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΣΣΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΛΟΥΛΟΥΔΑΚΗ-ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ,

Μία συντροφιά αλησμόνητη γεμάτη Χριστό και ἐπίγειο παράδεισο. Ποιός δέν γεύτηκε τούς καρπούς της; Ποιός δέν είχε τήν εὐκαιρία νά περάσει ἔστω και λίγες ὥρες στόν καταπράσινο και ὄμορφο αὐτό λόφο τοῦ Πηλίου; Ὅσοι πῆγαν, ξαναπῆγαν! Καί ὅσοι ξαναπῆγαν δέν ἔλειψαν ποτέ, ὡς και ὀμαδάρχες-ισσες ἔγιναν ἀκόμη. Ἡ κατασκήνωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος χαρίζει μοναδικές ἐμπειρίες σ' ὅποιον θελήσει νά ζήσει λίγες ἡμέρες κατασκηνωτικῆς ζωῆς, καθὼς εἶναι μία ὄμορφη συντροφιά και τήν ὀμορφαίνει ἀκόμη περισσότερο ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἀνάμεσά μας. Πόσο τήν νιώθουμε! Γι' αὐτό γελοῦν και τὰ πρόσωπά μας.

Ἡ ζωή μας στήν κατασκήνωση εἶναι ἕνα ἀτέλειωτο και ἀληθινό πανηγύρι χαρᾶς. Ζεῖς σέ ἕναν κόσμο διαφορετικό ἀπό αὐτόν πού συνήθιζες νά ζεῖς. Ἐκεῖ ἡ χαρά, τό κέφι, τό τραγούδι, ἡ προσφορά, ἡ δημιουργικότητα, οἱ γνώσεις και ὁ πνευματικός ἀνεφοδιασμός δέν σταματοῦν ποτέ. Μία ζωή πού δύσκολα μπορεῖ νά συγκριθεῖ. Ἐκτός ἀπό τήν ὑλική τροφή προσφέρει και τήν πνευματική τροφή. Ἡ ἐπαφή μέ τή φύση σου δίνει τήν αἴσθηση τῆς διαρκούς παρουσίας τοῦ Θεοῦ ἀλλά και τήν ἄρρηκτα συνδεδεμένη σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τή φύση. Ἐδῶ τὰ παιδιά βελτιώνουν τή φυσική τους κατάσταση, τρέ-

χουν, ἀθλοῦνται, τόσο σωματικά ὅσο και ψυχικά. Ἡ προγραμματισμένη και γεμάτη δραστηριότητες ζωή σ' εὐχαριστεῖ και σέ διδάσκει ταυτόχρονα. Μαθαίνεις τρόπους καλῆς συμπεριφορᾶς, νά βοηθᾶς, νά μοιράζεσαι, νά συνεργάζεσαι, νά νοιάζεσαι γιά τόν ἄλλο, ν' ἀποφεύγεις τήν ἀδράνεια, νά ἀναπτύσσεις προσωπικότητα, ἐφόδια σημαντικά γιά τήν πορεία τῆς ζωῆς τοῦ καθένα μας. Ἡ ζωή σ' αὐτή τή μικρή χριστιανική κοινότητα, πέραν τοῦ ὅτι σέ ἀναζωογονεῖ πνευματικά, σου προσφέρει τό αἶσθημα τῆς παρουσίας σέ μία κοινότητα ὅπου μπορεῖς νά προσφέρεις και νά εἶσαι ἀποδεκτός, ζώντας μέ ἄτομα πού μπορεῖ νά ἔχουν ἢ νά μήν ἔχουν τίς ἴδιες ἰδέες, σκέψεις και παλμό μέ σένα.

Ἡ Κατασκήνωση εἶναι μία μεγάλη και χαρούμενη οἰκογένεια. Ἐδῶ, χτίζονται γερές φιλίες πού ἀντέχουν στό πέρασμα τοῦ χρόνου, ἀφοῦ ἐπισκιάζονται μέ τήν αὔρα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Βέβαια, ἀπό τήν κατασκήνωση δέν θά μποροῦσε νά ἀπουσιάσει ἡ μυστηριακή ζωή, πού χωρίς αὐτή τίποτα δέν θά θύμιζε παράδεισο ἐπί γῆς και οὐρανοῦ. Ἡ ἐξομολόγηση, ἡ Θ. Λειτουργία, ἡ Θ. Κοινωνία, ἡ καθημερινή μας προσευχή, στήν ἀρχή και στό τέλος τῆς ἡμέρας, ὑπῆρξαν ἕνα δυνατό ἄγγιγμα ψυχῆς και ἐπουράνιας ἀγαλλίασης. Μυστήρια πού τόνωσαν τήν Ὀρθόδοξη Πίστη μας και μᾶς ἔμαθαν, μέ τόν καλύτερο τρόπο, τήν ἀνάγκη τῆς πνευματικῆς ζωῆς μέσα στό κῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας. Οἱ λατρευτικές εὐκαιρίες πού μᾶς δόθηκαν, σέ συνδυασμό μέ τὰ ψυχαγωγικά προγράμματα, τὰ πρωτότυπα παιχνίδια, τό ξέγνοιαστο και ἀδιάκοπο τραγούδι ἀποτελέσαν σημαντικό σταθμό τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς μας. Στιγμές χαραγμένες βαθιά μέσα μας πού μᾶς βοηθοῦν νά ἀποδράσουμε ἀπό τήν κόπωση πού κουβαλᾶμε και νά ἀφεθοῦμε μέ ἐμπιστοσύνη στήν ὀμορφιά τῆς ὀμαδικότητας, τῆς ἀδελφότητας, τῆς ὑγιούς ἀμιλλας και τῆς συνεργασίας.

Φέτος τό γενικό σύνθημα ὄλων τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων ἦταν «Σύμβολα νίκης». Μιᾶς και ζοῦμε σέ μία ἐποχή, ὅπου βασιλεύει ἡ εἰκόνα και τὰ σύμβολα κυριαρχοῦν στήν καθημερινή μας ἐπικοινωνία, θελήσαμε νά μοιραστοῦμε μέ τὰ παιδιά τὰ σύμβολα τῆς πίστεως μας. Ἐκεῖνα τὰ σύμβολα πού μᾶς ἐνώνουν μέ τό Θεό και καθιστοῦν ἐνεργή τήν παρουσία Του στή ζωή μας. Στά ὀποια συνειδητά ἢ ἀσυνειδητά ἀνατρέχουμε και ἔτσι νικοῦμε, κάνοντας τή ζωή μας παράδεισο, φέρνοντας στή γῆ λίγο οὐρανό!

Ἡ κατασκήνωση εἶναι ἀνεκτίμητη ἐμπειρία κι ὅσοι εἶχαν τήν εὐκαιρία νά τή ζήσουν, ξέρουν ὅτι εἶναι ἕνα βίωμα βαθιά χαραγμένο στή ψυχή τους πού θά τούς συντροφεύει σέ ὄλη τους τή ζωή. Καί δέν εἶναι τόσο τὰ τραγούδια, τὰ παιχνίδια, τό πρόγραμμα, ἡ φύση πού κάνουν τήν κατασκήνωση ξεχωριστή. Αὐτά γρήγορα ξεχνιοῦνται. Ἐκεῖνο πού ἐντυπώνεται στήν ψυχή, ὅμως, εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ και τό ἄγγιγμά Του πού ἔνωσαν σέ ὄλη τή διάρκεια τῆς κατασκήνωσης. Στίς μυστηριακές εὐκαιρίες, στήν προσευχή, στή φύση, στό βλέμμα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, στή φιλία μέ ἀνθρώπους πού κι ἐκεῖνοι ἀναζητοῦν τό Θεό. Κάθε στιγμή νιώθεις τό Θεό κοντά Σου! Καί αὐτό τό βίωμα δυναμώνει τήν ψυχή, τή γεμίζει μέ δύναμη-ζωντάνια, τῆς δίνει ἀνάσα γιά τήν καθημερινότητα πού ἔρχεται μετά τήν κατασκήνωση. Γιατί αὐτό εἶναι ἡ κατασκήνωση, μέ μία λέξη, πνοή Θεοῦ! Πνοή πού σέ ἀκολουθεῖ σέ ὄλη σου τή ζωή. ●

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΚΑΤΑΛΗΚΤΗΡΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΥ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟΥ

Μία καταπληκτική χρονιά θά ολοκληρωνόταν μόνο με τήν απόλυτα επιτυχημένη καταληκτική παράσταση! Χορογραφίες... μουσική... τραγούδι, μάγεψαν όλους τους θεατές ενώ τό χιουμοριστικό κείμενο άποτύπωσε τήν καθημερινότητα τών παιδιών στό σχολείο. Τό έργο δημιούργησε έντονα συναισθήματα στό κοινό άπό τήν άρχή ως τό τέλος του, μέ άποκορύφωση τήν άποφοίτηση τών νηπίων μας! Γιά άκόμη μία φορά θέλουμε νά ευχαριστήσουμε τό zaharoplasteio "Μπάμπης" πού μās δρόσισε μέ τά παγωτά του, τόν Έρυθρό Σταυρό γιά τήν παρουσία του στήν εκδήλωσή μας καί ένα άκόμα μεγάλο ευχαριστώ στους γονείς πού στήριξαν οικονομικά τόν πάγκο του Όρφανοτροφείου! ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΟΣΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

Τήν πλέον ιστορική στιγμή στήν μέχρι τώρα παρουσία της στή ζωή τής Τοπικής μας Έκκλησίας έζησε (19/7) ή Έερά Μονή Όσιου Σεραφεΐμ του Σάρωφ Πορταρίας, καθώς τελέστηκαν τά Έγκαίνια του περικαλλούς Καθολικού της άπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ίγνάτιο, παρουσία πλήθους εύλαβών προσκυνητών. Η τελετή τών Έγκαίνιων συνέπεσε μέ τήν έορτή τής Ανακομιδής τών Έερων Λειψάνων του Όσιου, τήν παραμονή τής οποίας τελέστηκε ό Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, προεξάρχοντας του Πρωτοσυγκέλλου τής Μητροπόλεως μας Άρχιμ. Δαμασκηνού Κιαμέτι, ό όποιος κήρυξε τόν Θείο Λόγο. Προηγήθηκε ή ύποδοχή τεμαχιών τών Έερων Λειψάνων Άγιών Μαρτύρων, τά όποια, λουσμένα στό Άγιο Μύρο τήν κορυφαία ώρα τών Έγκαίνιων, ό Σεβ. κ. Ίγνάτιος τοποθέτησε στή βάση τής Άγίας Τραπέζης, καθαγιάζοντας μέ τόν τρόπο αυτό τό πλέον ιερό σημείο του εγκαινισθέντος Ναού. Στήν όμιλία του ό κ. Ίγνάτιος τόνισε ότι «ό εγκαινισμός νέων Ναών στήν εποχή μας είναι εύλογία Θεού», ενώ παρατήρησε ότι ό συγκεκριμένος Ναός είναι έργο «ζωής, τόλμης, άγάπης καί καρδιάς του Έγουμένου τής Μονής Άρχιμ. Άθανασίου Κολλά», τόν όποιον έπαΐνεσε καί ευχαρίστησε άπό καρδιάς. Έπεσήμανε ότι «Όσιος Σεραφεΐμ ύπήρξε ύπόδειγμα Άγίου, πού συνδύασε τήν άσκητική ζωή μέ τήν ιεραποστολή, τήν προσευχή μέ τήν άγάπη στόν άνθρωπο, τή χαρά μέ τή χριστιανική ζωή». Ό Σεβασμιώτατος, τέλος, θεώρησε θεία εύεργεσία τό γεγονός ότι άξιόθηκε έως τώρα νά εγκαινιάσει 35 Ναούς στήν Μητρόπολή μας, ενώ ευχαρίστησε όλους όσους συνέβαλαν στήν άνέγερση τής Μονής, τήν παλαιά Δημοτική Άρχή τής Πορταρίας, τους Κληρικούς καί λαϊκούς, πού περιβάλλουν τόν π. Άθανάσιο, στόν όποίο ευχήθηκε τήν άνωθεν δύναμη καί βοήθεια γιά τήν συνέχιση του πολύμοχθου πνευματικού του έργου στήν Τοπική μας Έκκλησία.

ΣΤΗΝ 1Η ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ

Άνήμερα τής έορτής του Προφήτου Ήλιού ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό Προφήτου Ήλιού τής 1ης ΤΑΞ.Α.Σ. στό Στεφανοβίκειο, προσκληθείς ύπό του Διοικητού, Ταξίαρχου κ. Ίωάννου Παπαναγνώστου, δεδομένου ότι ό Άγιος είναι ό Προστάτης τής Αεροπορίας Στρατού. Στή Θεία Λειτουργία παρέστησαν Άξιωματικοί καί Ύπαξιωματικοί καί τό πολιτικό προσωπικό τής Ταξιαρχίας καί πολλοί επισκέπτες. Άκολούθησε Δοξολογία, παρουσία του Ύπουργού Έθν. Άμύνης κ. Πάνου Καμμένου, τής Ύφυπουργού Μεταφορών, Ύποδομών & Δικτύων κ. Μαρίας Χρυσοβελώνη, του Άρχηγού ΓΕΣ Άντιστρατήγου Βασιλείου Τελλίδη καί εκπροσώπων τών τοπικών Άρχών. Στήν όμιλία του ό Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τόν Διοικητή γιά τήν πρόσκληση καί εξέφρασε τήν έμπιστοσύνη του στις Ένοπλες Δυνάμεις τής χώρας, μία έμπιστοσύνη πού άπλώνεται σέ όλο τόν λαό. Κάλεσε σέ ένότητα, έγγυητής καί πρόμαχος τής οποίας ήταν πάντοτε ή Έκκλησία στόν τόπο μας.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Μετή συμμετοχή πλήθους ευλαβών προσκυνητών τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, στον πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Νέας Ίωνίας (28/6), προεξάρχοντας του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου. Στην ομιλία του ο κ. Ίγνατίος αναφέρθηκε στην «πεμπουσία της ενότητας, της αλήθειας και της αγάπης, που προβάλλει από την Εικόνα των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων, οι οποίοι αποτυπώνονται έναγκαλιζόμενοι και άσπαζόμενοι αλληλό-λους...». Ο Σεβασμιώτατος μίλησε για τις διαφορές στον τρόπο προσέγγισης της νέας πίστης ανάμεσα στους δύο Αποστόλους και στην ιστορική απόφαση που έλαβαν, τελικά, να τις διευθετήσουν εν Αγίω Πνεύματι, συγκαλώντας την πρώτη στην ιστορία Σύνοδο της Εκκλησίας, την Αποστολική Σύνοδο, στα Ίεροσόλυμα τό 49 μ.Χ. «Σ' αυτή την Σύνοδο άκούσθηκαν άποψεις, ύπηρξαν άντιπαράθεσεις, αλλά ήταν όλοι μαζί, κανείς δέν έλειψε και μέ τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος άποφάσισαν τό άνοιγμα της Εκκλησίας στα έθνη και την διάδοση του Εύαγγελίου σ' όλα τά μήκη και τά πλάτη του τότε κόσμου. Έκτοτε, καθιερώθηκε τό Συνοδικό σύστημα μέσα στην Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία...». Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην έμπειρία της συμμετοχής στην Αγία και Μεγάλη Σύνοδο της Ορθοδοξίας, που πραγματοποιήθηκε στην Κρήτη: «Αξιωθήκαμε να συμμετάσχουμε στο ιστορικό αυτό γεγονός, ένα όραμα δεκαετιών, που έφερε και πάλι κοντά τους Ορθοδόξους, όχι στην πίστη, αλλά στην αντιμετώπιση κοινών προβλημάτων και προκλήσεων, γεγονός που οι ιστορικές συνθήκες του παρελθόντος άπέτρεπαν...». Μίλησε για τους πειρασμούς της τελευταίας στιγμής που δέν επέτρεψαν σε τέσσερις Εκκλησίες να συμμετάσχουν, αλλά τόνισε την συμμετοχή των δέκα Εκκλησιών, «που κατέστησε τό γεγονός Μέγα στην ιστορία της Εκκλησίας, μία ζωντανή Άγιοπνευματική έμπειρία. Όλη ή οικουμενική Ορθοδοξία ήταν εκεί, μέσα στή Χάρη του Αγίου Πνεύματος, και διακηρύχθηκε ή ενότητα... Έμεις για ένα πράγμα είμαστε βέβαιοι, ότι μαρτυρούμε την Ορθοδοξία, όπως μάθαμε από τους Πατέρες μας, όπως επιτάσσει τό Συνοδικό σύστημα της Εκκλησίας μας. Η Ορθοδοξία δέν είναι των λίγων, δέ σχετίζεται μέ τον φανατισμό. Είναι ή ενότητα, ή καταλλαγή, ή ειρήνη, ή αγάπη, ή μαρτυρία της πίστεως και των Μυστηρίων, ή Παράδοση των Πατέρων...». Ανήμερα της εορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Σεβ. κ. Ίγνατίου. Τόν Θείο Λόγο κήρυξε ο Πρωτοσύγκελλος της Ίερās Μητροπόλεως Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑ ΑΝΩ ΛΕΧΩΝΙΑ

Τά έγκαίνια του Πν. Κέντρου του Ίεροϋ Ναού Αγίου Αθανασίου Άνω Λεχωνίων τελέστηκαν (2/7) από τον Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ίγνάτιο, παρουσία του Αρχιεπισκόπου της Ίερās Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου Αρχιμ. Βαρθολομαίου Σαμαρά, της Αντιπεριφερειάρχου Θεσσαλίας κ. Δωροθέας Κολυνδρίνη, τοπικών παραγόντων και κατοίκων της περιοχής. Τό έργο άνεγέρθηκε δαπάνη των: Κληροδοτήματος Χατζηλαζάρου, Μαρίας Βελιτσού, εις μνήμην συζύγου Ιωάννου, και των αδελφών Ιωάννου Πούλακα, εις μνήμην γονέων Ιωάννου και Εύφροσύνης. Στην ομιλία του ο Έφημεριος του Ναού π. Δημήτριος Παγκουρέλιας χαρακτήρισε τό έργο «όνειρο ζωής, όπου θά στεγαστούν οι πνευματικές ανάγκες της ένορίας και της ευρύτερης περιοχής» και ευχαρίστησε όνομαστικά όλους όσοι συνέβαλαν στην άποπεράτωσή του. Έπαιώνοντας την όλη προσπάθεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στή σημασία της ύπαρξης Πν. Κέντρου σε μία ένορία, «καθώς γίνεται τόπος συνύπαρξης, πνευματικής συναναστροφής και γιορτής των ανθρώπων, γεγονός που συνιστά την Λειτουργία μετά τη Θεία Λειτουργία. Έγκαινιάζουμε έναν εκκλησιαστικό χώρο, όχι άπλως ένα χώρο πολιτισμού, ένα πνευματικό έργαστήριο, που άφορά τον όλο άνθρωπο». Ο κ. Ίγνατίος αναφέρθηκε στην προσφορά των ευεργετών, «που μέ τό έργο αυτό σφραγίζουν τό πέρασμά τους από τον τόπο τους», έπαινεσε την συμβολή του Έφημερίου, τόνισε την καθοριστική συντονιστική παρουσία του Πρωτοσυγγέλλου στην πορεία του έργου και ευχαρίστησε εκείνους που επέμειναν για την ύλοποίησή του.

ΕΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΣΥΝΑΞΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τήν Σύναξη των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων έόρτασε λαμπρώς ή Τοπική μας Εκκλησία, μέ έπίκεντρο τον όμώνυμο Ίερό Ναό της Αγριάς, όπου την παραμονή της εορτής (29/6) τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, χοροστατούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών. Ο κ. Ίγνατίος στην ομιλία του έπείσθησε ότι «οι Αποστολοι κράτησαν την Εκκλησία ένωμένη, Τήν έφεραν στα πέρατα της οικουμένης και την σφράγισαν μέ την Αποστολική τους παράδοση... Έμεις

οι Ορθόδοξοι έχουμε τό προνόμιο να ανήκουμε στην Εκκλησία των Αποστόλων, την Μία Εκκλησία, την οποία συγκροτούμε εν Αγίω Πνεύματι...». Σε άλλο σημείο της ομιλίας του τόνισε ότι «ή Εκκλησία διέσωσε την ένότητα της πίστεως μέσω των Οικουμενικών Συνόδων. Τό γεγονός, όμως, που κλονίζει την ένότητα της πίστεως είναι ή αίρεση. Δυστυχώς, μέσα στην πορεία της ιστορίας, κάποιοι χριστιανοί έχασαν την αληθινή πίστη, έπασαν στην αίρεση και κλονίστηκε ή ένότητα του Σώματος, χωρίς, όμως, να καθεί τό Σώμα αυτό καθαυτό της Μιάς Εκκλησίας. Ο κίνδυνος της αίρεσης πάντοτε είναι ύπαρκτός και μία αίρεση που ευδοκιμεί, δυστυχώς,

στις μέρες μας, είναι αυτή του άτομοκεντρισμού, που προκύπτει όταν κάποιοι μέσα στην Εκκλησία νομίζουν ότι την άτομική τους, τον έγωισμό τους, την «αυθεντία» τους, μπορούν να επιβάλουν όπως οι ίδιοι νομίζουν, ξεχνώντας ότι ή Εκκλησία σπηρίζεται στή Συνοδικότητά Της και εκεί διαφυλάσσει την αλήθειά Της. Χαρακτηρίζονται από φανατισμό, πείσμα και έγωισμό, από την αίσθηση ότι είναι διήθεν οι θεματοφύλακες της Ορθοδοξίας. Αν αυτό δέν είναι αίρεση, τότε τί είναι! Και παρασύρουν ψυχές, οδηγούν στην άπώλεια, στο ξεχώρισμα και ό,τι ξεχωρίζει δέν είναι Μία Εκκλησία...».

ΤΙΜΙΟ ΞΥΛΟ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΞΕΙΝΟΥΠΟΛΗ

Ίδιαίτερη εύλογία για την έπαρχία Άλμυρου αποτέλεσε ή έλευση και ή τετραήμερη παραμονή τεμαχίου του Τιμίου Σταυρού του Κυρίου μας στην Ευξεινούπολη. Στις 22/7 ο Ίερός Ναός Κοιμήσεως της Θεοτόκου ύποδέχθηκε από τό Ίερό Κελί του Αγίου Νικολάου Χαλκιᾶ - της Ίερās Μονής Κουτλουμουσίου- τό πολύτιμο κειμήλιο, τό οποίο κόμισε ο Έρόντας του Κελίου Αρχιμ. Κύριλλος. Κατά την παραμονή του Τιμίου Ξύλου, ο Ίερός Ναός όργάνωσε πλούσιο λατρευτικό πρόγραμμα, μέ άποκορύφωμα τό πανηγυρικό συλλειτουργό της Κυριακής 24/7, όπου στον έμπνευσμένο λόγο του ο Έρόντας Κύριλλος μετέφερε τις έμπειρίες του από τό Αγιώνυμο Όρος.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ Ο ΣΤ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΨΑΛΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε (2/7), στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ο Στ' Πανελλήνιος Διαγωνισμός Ψαλτικής Τέχνης, που διοργανώθηκε από τον Σύνδεσμο Ίεροψαλτών Ί.Μ. Δημητριάδος «Ώσιος Ίωάννης ο Κουκουζέλης». Ήταν μία πανελλήνια ψαλτική πανδαισία, μία γιορτή, με τη συμμετοχή 47 ύμνωδων, που με σεμνότητα ασκούνται στην Ήκκλησιαστική Μουσική Τέχνη. Άνδρες και γυναίκες, παιδιά, νέοι και ενήλικες, ηλικίας έξι έως εβδομήντα επτά ετών, από διάφορες περιοχές της Ελλάδας (Βόλο, Άρτα, Λιτόχωρο, Ώρεσιάδα, Θεσσαλονίκη, Καρδίτσα, Λάρισα, Λαμία, Δομοκός, Θήβα, Καστοριά, Άργος Ώρεστικό, Πολυκάστρο, Τύρναβο, Άλμυρό και Κύπρο), ήρθαν στον Βόλο, μαζί με τους δασκάλους τους, προκειμένου να δείξουν τις ικανότητες και την πρόοδό τους στη Βυζαντινή Μουσική. Η Κριτική Ήπιτροπή άπαρτιζόταν από τους: Άρχιμ. Ήπιφάνιο Οικονόμου, εκπρόσωπο της Ί.Μ. Δημητριάδος, Καθηγητή Βυζ. Μουσικής και χοράρχη της χορωδίας Ήρεών της Ί.Μ. Δημητριάδος, Κυριακή (Ζάχο) Νικολέρη, Άρχοντα Μουσικοδιδάσκαλο της Μεγάλης του Χριστού Ήκκλησίας και Καθηγητή Βυζ. Μουσικής, Γεώργιο Χατζηχρόνογλου, Άρχοντα Ήμνωδό της Μεγάλης του Χριστού Ήκκλησίας, Πρωτοψάλτη του Ήεροϋ Ναού Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού, χοράρχη της Βυζαντινής χορωδίας Άθηνών και της χορωδίας Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής Βοιωτίας. Ίωάννη Λιάκο, Πρωτοψάλτη του Μητροπολιτικού Ί.Ν. Άγίου Γρηγορίου Παλαμά Θεσσαλονίκης, χοράρχη της Βυζαντινής χορωδίας Θεσσαλονικέων Ήμνωδων. Κωνσταντίνο Καραγκούνη, Ήπίκουρο Καθηγητή της Άνωτάτης Ήκκλησιαστικής Άκαδημίας Άθηνων, δ/ντή του Τομέα Ψαλτικής τέχνης και Μουσικολογίας της Άκαδημίας Θεολογικών Σπουδών της Ί.Μ. Δημητριάδος. Τά βραβεία, τους επαινούς και τις τιμητικές διακρίσεις επέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, ο οποίος συνεχάρη τους διοργανωτές και κάλεσε τους συμμετέχοντες να ψάλουν με έκκλησιαστικό ήθος, έχοντας επίγνωση ότι η Ψαλτική Τέχνη είναι προσευχή, που στοχεύει στην άναγωγή του λαού στον οϋρανό, μέσα στη Θεία Λατρεία, ενώ χαρακτήρισε την Βυζ. Μουσική «θησαυρό, που πρέπει να κρατήσουμε ζωντανό».

Μουσικοδιδάσκαλο της Μεγάλης του Χριστού Ήκκλησίας και Καθηγητή Βυζ. Μουσικής, Γεώργιο Χατζηχρόνογλου, Άρχοντα Ήμνωδό της Μεγάλης του Χριστού Ήκκλησίας, Πρωτοψάλτη του Ήεροϋ Ναού Παναγίας Φανερωμένης Χολαργού, χοράρχη της Βυζαντινής χορωδίας Άθηνών και της χορωδίας Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής Βοιωτίας. Ίωάννη Λιάκο, Πρωτοψάλτη του Μητροπολιτικού Ί.Ν. Άγίου Γρηγορίου Παλαμά Θεσσαλονίκης, χοράρχη της Βυζαντινής χορωδίας Θεσσαλονικέων Ήμνωδων. Κωνσταντίνο Καραγκούνη, Ήπίκουρο Καθηγητή της Άνωτάτης Ήκκλησιαστικής Άκαδημίας Άθηνων, δ/ντή του Τομέα Ψαλτικής τέχνης και Μουσικολογίας της Άκαδημίας Θεολογικών Σπουδών της Ί.Μ. Δημητριάδος. Τά βραβεία, τους επαινούς και τις τιμητικές διακρίσεις επέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, ο οποίος συνεχάρη τους διοργανωτές και κάλεσε τους συμμετέχοντες να ψάλουν με έκκλησιαστικό ήθος, έχοντας επίγνωση ότι η Ψαλτική Τέχνη είναι προσευχή, που στοχεύει στην άναγωγή του λαού στον οϋρανό, μέσα στη Θεία Λατρεία, ενώ χαρακτήρισε την Βυζ. Μουσική «θησαυρό, που πρέπει να κρατήσουμε ζωντανό».

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΡΟΣΤΩΒ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Στον Μητροπολιτικό Ναό του Άγίου Νικολάου πραγματοποιήθηκε (10/7) επίσημη ύποδοχή έξαμελούς αντιπροσωπείας από τη Ρωσική πόλη Ροστώβ. Ή Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος κατά τη διάρκεια της όμιλίας του στη Θεία Λειτουργία καλωσόρισε τον αντιδήμαρχο του Ροστώβ κ. Sergey Kuznetsov, τον αντιπρότανη του Ήκκλησιαστικού Σεμιναρίου του Ροστώβ π. Grigory Gridnev και τά τέσσερα εξέχοντα στελέχη του δήμου Ροστώβ, μίλησε με θερμά λόγια για την επίσκεψή τους στην πόλη μας και μεταξύ άλλων άνακοίνωσε την ύπογραφή πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ του Ήκκλησιαστικού Σεμιναρίου του Ντόν και της Άκαδημίας Θεολογικών Σπουδών Βόλου. Μετά τό πέρας της Θείας Λειτουργίας, ύπογράφηκε τό πρωτόκολλο συνεργασίας άνάμεσα στο Ήκκλησιαστικό Σεμινάριο του Ροστώβ (Ντόν), και της Άκαδημίας Θεολογικών Σπουδών Βόλου και άκολούθησε διεξοδική συζήτηση για τις μελλοντικές προοπτικές συνεργασίας που έγκαινασε η ύπογραφή αυτής της συμφωνίας μεταξύ των δύο φορέων σε έπιστημονικό και έρευνητικό επίπεδο αλλά και σε ζητήματα έκδόσεων μέσα από την έκπόνηση κοινών δράσεων.

ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟ ΝΗΣΑΚΙ ΤΗΣ ΑΜΑΛΙΑΠΟΛΗΣ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα έορτάστηκε την Κυριακή 17/7 η μνήμη της Άγίας Μαρίας στον όμώνυμο Ήρό Ναό στο γραφικό νησάκι Κίκυνθος στην Άμαλιάπολη. Τήν Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, ο οποίος στο κήρυμά του άναφέρθηκε στον βίο της Άγίας Μαρίας, ενώ με ιδιαίτερη συγκίνηση έμνήσθη της Μοναχικής του Κουράς, η οποία έγινε την ίδια ήμέρα, πρό 42 ετών. «Ή τόπος αυτός έχει ταυτότητα, και αυτή η ταυτότητα είναι η Ήρθοδοξία που καλούμαστε όλοι να την διαφυλάξουμε και να την μεταλαμπαδεύσουμε ώστε να είμαστε ενωμένοι έναντι του πνεύματος της παγκοσμιοποίησης», τόνισε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος. Πλήθος πιστών

συνέρρευσε στο νησί, με μικρά σκάφη, από την άκτή της Άμαλιάπολης για να τιμήσει την μνήμη της Άγίας Μαρίας, δίδοντας ζωή και ξεχωριστό χρώμα σε ένα από τά πιο γραφικά σημεία της Ήκκλησιαστικής μας έπαρχίας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 350 • Άρ. Φύλλου 423-424 • Ίούλιος-Άύγουστος 2016

Έκδοτης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ίγνάτιος
Διευθυντής: Άρχιμανδρίτης Ήπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική έπιμέλεια: Χρίστος Δ. Ξενάκης
Ήπεύθυνος κυκλοφορίας: Άρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Άντωνάκη
Έκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ίδιοκτησία: Ήερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΝΕΕΣ ΜΕΓΑΛΟΣΧΗΜΕΣ ΜΟΝΑΧΕΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Τό Μέγα καί Ἀγγελικό Σχήμα ἔλαβαν ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο δύο Μοναχές τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας κατά τόν φετινό ἑορτασμό τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου. Ὁ Σεβασμιώτατος, στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἐσπερινό (13/7), χοροστάτησε στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Γοργοπήκκου Φυτόκου, ὅπου τέλεσε τήν Κουρά τῆς Ἀδελφῆς Νικοδήμης, παρουσία τῆς Ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας κάτω Ξενιάς, Γερόντισσας Νυμφοδώρας, πολλῶν Κληρικῶν καί πλήθους προσκυνητῶν. Ὁ κ. Ἰγνάτιος στήν ὁμιλία του τόνισε ὅτι «τό Μέγα Ἀγγελικό Σχήμα εἰσάγει τόν ἄνθρωπο στήν Ἀγγελική Πολιτεία, ὄντα σ' αὐτή τή ζωή». Ἀναφέρθηκε στά χαρίσματα τῆς Ἀδελφῆς Νικοδήμης, ἡ ὁποία ἀπό χρόνων πολλῶν ἀφιέρωσε τή ζωή της στή διακονία τοῦ ἀνθρώπου μέσα στήν Ἐκκλησία καί ἐξῆρε τήν εὐγένεια, τήν πίστη, τήν θυσία καί τόν μοναχικό της πόθο, ὁ ὁποῖος ἐκπληρώθηκε σέ ὄριμη ἡλικία. Ἀνήμερα

τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος λειτουργήσε στήν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πηλίου, λαμπρύνοντας τά ὄνομαστήρια τῆς Ἡγουμένης, Γερόντισσας Νικοδήμης καί τέλεσε τήν Μεγαλοσχημία τῆς Μοναχῆς Ἰσιδώρας, παρουσία τῆς Ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Βλασίου, Γερόντισσας Κασσιανῆς καί πλήθους Κληρικῶν καί εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐξῆρε τόν πόθο τῆς ἀφιέρωσης τῆς νέας Μοναχῆς, ἀπό τά

νεανικά της χρόνια, μίλησε γιά τήν δεκαετή δοκιμασία καί ζωή της στό Μοναστήρι, τήν αὐθεντική της ἀγάπη γιά τόν Νυμφίο Χριστό, «πού δίδει δύναμη ὥστε αὐτό πού στά μάτια τοῦ κόσμου φαντάζει ἀκατόρθωτο νά γίνεται γιά τούς ἐκλεκτούς πανηγύρι, χαρά, εὐφροσύνη, μία ἐμπειρία αἰωνιότητας». Στή συνέχεια, εὐχήθηκε πατρικῶς στήν Γερόντισσα Νικοδήμη γιά τό θαυμαστό ἔργο πού ἐπιτελεῖ στά χρόνια της ἡγουμενίας της, ἐνῶ ἐπαίνεσε τήν ποιότητα, τήν συνοχή καί τήν ἐνότητα τῆς ἀδελφότητας, κάτω ἀπό τήν σοφή καθοδήγηση τοῦ Γέροντος Ἀντωνίου. Μίλησε γιά τό «θαῦμα πού ζοῦμε στά Μοναστήρια μας, ὅπου καθημερινά δίδεται ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ, μέ τή συμπαράσταση τοῦ λαοῦ μας, πού ἀγαπᾷ τά Μοναστήρια καί ἀναπαύεται σ' αὐτά».

ΘΥΡΑΝΟΪΞΙΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΠΑΪΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΣΤΗ ΧΛΟΗ

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα πραγματοποιήθηκαν (12/7) ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο τά θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τῶν Ὁσίων Παΐσιου Ἀγιορείτου καί Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου, παρουσία πλειάδος κληρικῶν, τοῦ Δημάρχου Ρίγα Φεραίου κ. Δημητρίου Νασίκα καί πλήθους πιστῶν. Μετά τό πέρας τοῦ Ἀγιασμοῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι «ζοῦμε σέ μία ἐποχή μετάλλας, ἐποχή ἐκκομίκευσης, στήν ὁποία κάποιοι θέλουν νά μᾶς κάνουν νά

ξεχάσουμε τίς παραδόσεις καί τά πιστεύω μας. Ὅμως, τά σημερινά Θυρανοίξια ἀποτελοῦν ἀπόδειξη ἐλπίδας καί πίστεως τῶν ἀνθρώπων, ὅπως οἱ νέοι πού συνέβαλαν στήν ἀνέγερση τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου, καί δέν εἶναι ἄλλοι ἀπό τόν Σύλλογο Νεολαίας Βελεστίνου «ΕΝΟΔΙΑ». Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι βοήθησαν ὥστε νά δημιουργηθοῦν οἱ προϋποθέσεις ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ καί ἐιδικότερα τόν Δήμαρχο Ρίγα Φεραίου κ. Δημήτριο Νασίκα καί ὅλους τούς τοπικούς παράγοντες.

Βιβλιοπαρουσίαση

«ΤΕΛΕΙΟΣ ΓΟΝΙΟΣ;
...ΠΡΟΤΙΜΩ ΑΛΗΘΙΝΟΣ!»

Κωνσταντίνου Γανωτῆ

Ἐκπαιδευτικοῦ-Συγγραφέα

Προαιώνια ἡ ἀγωνιώδης προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νά βρεῖ τήν ἀλήθεια γιά τό κάθε τι πού ἔχει σχέση μέ τήν ὑπαρξή του καί τή ζωή του. Πνευματικό ἢ ὕλικό. Γιατί πιστεύει ὅτι, ἂν τή βρεῖ, θά λυτρωθεῖ. Ὅτι θά εἶναι ἥσυχος πλέον. Ὅτι δέ θά ζεῖ μέσα στήν ἀμφιβολία καί τά ἐρωτηματικά. Ὅποτε, τί πιά βέβαιο, σταθερό καί ἀληθινό ἀπό τό λόγο τοῦ Χριστοῦ καί σέ ὅ,τι στηρίζεται σ' αὐτόν;

Τά κείμενα τοῦ βιβλίου τοῦ Κωνσταντίνου Γανωτῆ, κείμενα σχετικά μέ τήν ἀγάπη καί τόν ἔρωτα, τήν οἰκογένεια, τή νέα γενιά, τά παιδιά, τή μάνα, τήν ὑπογεννητικότητα, τήν κρίση, τήν Ἐκκλησία, τήν πίστη, τήν

ἀρετή, τή ζωή. Ἀντικείμενο ὅλα τοῦ φλογεροῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ διακεκριμένου φιλολόγου καί παιδαγωγοῦ γιά τήν οἰκογένεια, τή νεολαία, τόν συνάνθρωπό του καί καταστάλαγμα τῶν ἐμπειριῶν τῆς ζωῆς ἐνός δασκάλου, ἀφιερωμένου «ψυχῇ τε καί σώματι» στήν προσφορά ὄχι μόνο στούς μαθητές του ἀλλά καί στούς ἄλλους συνανθρώπους του.

Ἐλκυστικός καί πειστικός ὁ λόγος τοῦ Βολιώτη συγγραφέα. Καί ἀληθινός! Καί ὄχι μόνο γιά τούς γονεῖς. Εὐτυχεῖς ὅσοι μπορέσουμε νά βροῦμε χρόνο νά χαροῦμε τά τόσο χρήσιμα αὐτά κείμενα, ξεφεύγοντας λίγο ἀπό τή δουλειά τῆς τύρβης τοῦ καθημερινοῦ βίου καί τῆς τηλεόρασης.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τό βιβλίο κυκλοφορεῖ ἀπό τίς ἐκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ», σέ ὅλα τά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα καί στό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ».

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ ΣΕ ΒΟΛΟ ΚΑΙ ΑΓΙΑ

Με τη Θεία Λειτουργία έκλεισε το διήμερο έορτασμού του Ἁγίου Παντελεήμονος στην Μητρόπολή μας (26-27/07). Στις 26/07, ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος χοροστάτησε στὸν Μέγα Πανηγυρικό ἑσπερινό στὸν ὁμώνυμο ναὸ τοῦ Βόλου (Ἵρφανοτροφεῖο) παρουσία τῶν ἱερέων καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου καθὼς καὶ πλήθους πιστῶν. Στὴ σύντομη προσλαλιά του, ὁ Σεβασμιώτατος μεταξύ ἄλλων εὐχαρίστησε τὴν διοίκηση τῆς Φιλόπτωχης ἀδελφότητας γιὰ τὴν στήριξή τους στὸ Ἵρφανοτροφεῖο ἀλλὰ καὶ τὴν διοίκηση τοῦ Ἵρφανοτροφείου γιὰ τὴν προσπάθειά τους νὰ κρατήσουν αὐτὸ τό σπουδαῖο ἴδρυμα τῆς πόλεως μας ἀνοιχτὸ στέκοντας ὡς ἀρωγὸς καὶ συμπαραστάτης σὲ τόσα παιδιά. Ἀνήμερα τῆς Ἑορτῆς, 27/07, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν ἐπαρχία τῆς Ἁγιάς, ὅπου λειτούργησε στὴν Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Παντελεήμονος. Τὸν ὑποδέχτηκαν ὁ Καθηγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Αἰμιλιανός, οἱ πατέρες τῆς Μονῆς καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς Ἁγιάς. Τὸν Πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Πανοσιολογιότατος Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Δημητρίου, Ἱεροκέρυκας. Στὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τὴν χαρὰ του γιὰ τὴν παρουσία του καὶ εὐχαρίστησε τὸν π. Αἰμιλιανὸ γιὰ τὴ ζωὴ πού δίνει στὴ Ἱερά Μονὴ μαζί με τοὺς πατέρες πού συγκροτοῦν τὴν μοναστικὴ ἀδελφότητα. Εὐχαρίστησε τοὺς προσκυνητὲς τῆς Μονῆς πού στέκονται στὸ μοναστήρι ὡς συμπαραστάτες καὶ ἀρωγοί, τονίζοντας ὅτι ὄντως τὸ μοναστήρι εἶναι ἕνας φωτεινὸς φάρος γιὰ τὴ Μητρόπολή μας καὶ τὴν Ἁγία. Ἀκόμη ἀνέφερε: «Οἱ δυσκολίες εἶναι μπροστὰ μας, ὄχι μόνο στὸν τόπο μας ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλοκληρη τὴν Ὁρθοδοξία, γιὰ αὐτὸ ἄς προσπαθήσουμε νὰ μείνουμε ἐνωμένοι γιὰτὴν ἐνόπτιά μας εἶναι τὸ μοναδικὸ ὄπλο μας αὐτὴν τὴν περίοδο. Ἐλπίζω νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν καὶ οἱ ἀρχόντες μας. Σὲ τούτη τὴν ἐποχὴ πού κυριαρχεῖ ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς, ἐμεῖς τὸ μόνο πού ἔχουμε νὰ κάνουμε ὥστε νὰ ἀντισταθοῦμε εἶναι νὰ κρατήσουμε τὴν Ὁρθοδοξία μας ζωντανή, τὴν πίστη μας μετριοπάθεια, μετῆθος, μετσεβασμὸ στους ἄλλους καὶ χωρὶς φόβο γιὰτὴν σήμερα κάποιον ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας προσπαθοῦν νὰ τρομοκρατήσουν τὸν κόσμον. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ συμβεῖ γιὰ κανέναν λόγο. Πάντοτε ἡ ἐκκλησία προχωρᾷ μαρτυρικά. Ἐτσι θὰ προχωροῦμε πάντοτε, χωρὶς φόβο, μετὸ Θεὸ κοντὰ μας καὶ τοὺς Ἁγίους οἱ ὁποῖοι πρσεβεύουν γιὰ αὐτὸ ὅπως καὶ ὁ Ἅγιός μας, ὁ Ἅγιος Παντελεήμων».

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Τὴν μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς τῆς Ἀθληφόρου ἐόρτασε λαμπρῶς ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία, μετὴν ἐπίκεντρο τὸν ὁμώνυμο Ἱερό Ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Βόλου, ὅπου τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστῶν. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στὴν Ζαγορὰ στὸ πανηγυρίζοντα Ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος εἶπε μεταξύ ἄλλων: «Ἡ παράδοση καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Πίστις θέλει τὴν Ἁγία Παρασκευὴ νὰ εἶναι ἡ προστάτιδα, μετὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεραπεύτρια τῶν ματιῶν καὶ ἔτσι θερμότητα νὰ τὴν παρακαλοῦμε νὰ ἀπολαμβάνουμε τὴ δημιουργία καὶ τὴ φύση, τοὺς συνανθρώπους νὰ μᾶς τὰ χαρίζει μετὴν ὑγεία καὶ δύναμη γιὰ νὰ ζοῦμε εὐλογημένα. Γιατὴ μόνο κάποιος πού δὲν ἔχει τὴν ὄρασή του γνωρίζει τί σημαίνει αὐτὸ. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν στὴ ζωὴ μας κάποια ἄλλα μάτια τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχουν ὑγεία καὶ δύναμη καὶ δὲν εἶναι ἄλλα ἀπὸ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς. Καὶ πολλές φορές γνωρίζουμε ἀνθρώπους χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν ὄρασή τους, στὴν οὐσία ὅμως βλέπουν τὰ πάντα μετὴν ἕνα μοναδικὸ τρόπο γνωρίζοντας ὅτι μόνο ἡ ψυχὴ εἶναι τόσο καθαρὴ ὥστε νὰ δεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὰ πράγματα ὅπως αὐτὰ εἶναι». Σὲ ἄλλο σημεῖο ἀνέφερε: «Δὲν ὑπάρχει χειρότερο πράγμα νὰ ζεῖς μετὸ φόβο. Ὅποιος τὸ ἔχει ζήσει καταλαβαίνει τί σημαίνει νὰ πεθαίνει κάποιος ψυχικὰ ἀπὸ τὸ φόβο του, γιὰτὴν ὅτι ἄλλος γίνεται ἐπικίνδυνος καὶ ἡ παρουσία μας ἐδῶ εἶναι μιὰ ἀπόδειξη τῆς ἐνόπτιάς μας καὶ τὴν ἀγάπη μας ἀπέναντι στους ἄλλους. Ζοῦμε χωρὶς φόβο, χωρὶς καχυποψία καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς τὸ ἀλλάξει αὐτὸ. Θὰ παραμείνουμε μετὴν καθαρότητα καὶ θὰ μείνουμε ἐνωμένοι ἀκόμη καὶ ἂν πιούμε ἕνα ποτήρι προδοσίας, πιστέψτε με, ἀξίζει γιὰτὴν τὸ τέλος νικᾷ ἡ ἀλήθεια τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ».

ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ πρ. ΠΕΡΑΙΩΣ κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Στις 29/7 ἡ Ἐκκλησία μας τίμησε τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἐόρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρ. Πειραιῶς κ. Καλλίνικος. Ἐπίκεντρό του ἐορτασμοῦ ἦταν καὶ φέτος ἡ Ἱερά Μονὴ Παναγίας Χρυσοπηγῆς. Στὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστάτησε ὁ ἐορτάζων Σεβ. κ. Καλλίνικος, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καὶ Νέας Σμύρνης κ. Συμεῶν ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε τὸν θεῖο λόγο. Στὴ Θεία Λειτουργία συλλειτουργησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καὶ Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ. Στὸ Ἱερό Βῆμα, παραβρέθηκαν συμπροσευχόμενοι, ὁ ἐορτάζων Σεβ. Μητροπολίτης πρ. Πειραιῶς κ. Καλλίνικος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Καλαβρύτων & Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιος, Πατρῶν κ. Χρυσόστομος

καὶ Ἀνδιδδων κ. Χριστοφόρος. Τὸ θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Γέροντας Καλλίνικος, μοίρασε τὸ ἀντίδωρο καὶ δέχθηκε τὴς εὐχὲς τοῦ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος.

ΣΤΟΥΣ ΑΦΕΤΕΣ Η ΙΕΡΑ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ

Ἱστορικές ἐμπειρίες ἔζησε ἡ κοινότητα τῶν Ἀφετῶν, ἡ ὁποία φιλοξένησε ἀπὸ 23 ἕως 27/6, στὸν περικαλλὴ Ἱερό Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τὴν Ἱερά Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Βασιλίσσης. Ἡ Ἱερά Εἰκόνα, πού φυλάσσεται στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς ἐνορίας Ἁγίων Ἀναργύρων Μουζακίου Καρδίτσας, ἔφθασε στους Ἀφetes, μετὴν πρωτοβουλία τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας Ἱερομ. Θεοκλίτου Κατσαροῦ καὶ τὴν εὐλογία τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καὶ Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου. Πλῆθος Κληρικῶν καὶ εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἔδωσε τὸ παρὼν στὴν ὑποδοχὴ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας, συμμετέχοντας σὲ ἕνα γεγονός ἱστορικὸ γιὰ τὸ χωριό, ἀφοῦ γιὰ πρώτη φορὰ ὑποδέχθηκε ἕνα ἱερό Κειμήλιο τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ ἄλλη ἐπαρχία, ἐνῶ ἐντυπωσιακὴ ἦταν καὶ συμμετοχὴ τῶν πιστῶν στὴς ἱερὲς Ἀκολουθίες πού τελέστηκαν στὸ Ναὸ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἐκεῖ παραμονῆς τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας. Τὴν Ἱερὴ Εἰκόνα συνόδευε ὁ Ἐφημέριος τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Ἁγίων Ἀναργύρων Μουζακίου π. Νικόλαος Δαλαγιώργος.

‘Ο Αύγουστος έχει καρδιά. Και μέσα σ’ αυτήν κρύβει ένα πανηγύρι. Πανηγύρι παράξενο, γιατί στήνεται γύρω από μία νεκρική κλίνη. Πάνω της ή Παναγιά κοιμάται ύπνο αιώνιο. Μά ό θάνατός της είναι ή ζωή του κόσμου...

‘Ο μήνας της Παναγιάς!

Ο Αύγουστος, ό μήνας της Παναγιάς, βρίσκει ξανά τήν πατρίδα μας σέ κρίσιμη ιστορική καμπή. Έχει δεϊ πολλά αυτός ό μήνας, ένδοξα καί τραγικά. Εϊδε, τό 1913, μέ τί συνθήκη του Βουκουρεστίου, νά προσαρτώνται στήν Έλλάδα, ή Ήπειρος καί ή Νότια Μακεδονία. Εϊδε, τό 1920, μέ τί συνθήκη των Σεβρών, νά άπελευθερώνεται όλόκληρη ή Θράκη καί νά άποδίδεται σέ Έλληνική διοίκηση ή περιοχή της Σμύρνης. Εϊδε όμως καί στά μέσα του, τό 1922, νά σπάει τό Μικρασιατικό μέτωπο καί νά άρχίζει μία από τις μεγαλύτερες τραγωδίες του νεότερου Έλληνισμού.

Ρίχνει ματιές καί ό Αύγουστος του 2016 στά τωρινά μας, ήρεμος καί χαμογελαστός. Κρατά τους ώριμους καρπούς της έλληνικής γής, καϊδεύει μέ τά μελτέμια του τους ώμους μας καί ψιθυρίζει:

«Κι αυτά θά περάσουν».

Κι εμείς άνθρωποι προσωρινοί, δικασμένοι ανάμεσα στήν έλπίδα καί τήν άπόγνωση, θ’ αναζητήσουμε καί φέτος τόν Αύγουστο μία διέξοδο καί μία παρηγοριά, τριγυρίζοντας, όσο μάς επιτρέπουν οι περιστάσεις, σ’ αυτήν τήν πανέμορφη γή, πού μάς χάρισε ό Θεός, άπολαμβάνοντας τά κάλλη των βουνών καί της θάλασσάς της.

Πατροπαράδοτα, τόν Αύγουστο ξανασιμύουν οι οικογένειες στά πατρογονικά τους. Κάτω άπ’ τις κληματαριές, κάτω άπ’ τις όμπρέλες της παραλίας, στό χαγιάτι του σπιτιού, σκαρφαλωμένου σέ μία βουνοπλαγιά, θ’ ανάψουν οι συζητήσεις ανάμεσα σέ συγγενείς καί φίλους γιά τό πού βρισκόμαστε, γιά τό τί φταίει, γιά τό πού πάμε. Δέν βρίσκεται, όμως, εκεί ή ουσία. Αυτό πού άληθινά θά συντελεστεί καί φέτος είναι τό ξανατάωμα ανθρώπων καί τό λυτρωτικό τους συναίσθημα, πώς μόνοι δέν είμαστε, πώς έχουμε ανθρώπους νά νοιάζονται καί νά μάς νοιάζονται, πώς οι ρίζες μας είναι ζωντανές. Όσο οι καρδιές συναντιούνται, ό τόπος αυτός θά βρίσκει λύσεις.

Αυτή ή γή, αυτός ό ουρανός γεννάνε έλπίδα. Κι ή ιστορία αυτού του λαού γεννάει διδάγματα. Οι οικονομικοί δείκτες είναι φτιαγμένοι νά πέφτουν καί νά σηκώνονται. Διάρκες ζητούμενο, όμως, είναι ή ανθρωπιά καί τό καθημερινό ήθος πού καθορίζει τήν ποιότητα της ζωής μας καί πού μάς κράτησε όρθιους, όταν όλα έμοιαζαν καταδικασμένα. Τό ήθος αυτού του λαού δέν διαμορφώθηκε σέ άνάκτορα καί αίθουσες συνεδριάσεων. Λαξεύτηκε πάνω στον βράχο της ανά-

γκης καί έγινε ιστορία, πού άποτυπώθηκε στά άρχαία άγάλματα καί τις Βυζαντινές εικόνες. Είναι τό ήθος, πού άντιστάθηκε σέ κατακτητές καί γραικίλους καί πού φέτος, ξανά, σεργιανεί σ’ όλες τις γωνίες της Έλλάδας καί σκορπάει αισιοδοξία καί κουράγιο.

‘Ο Αύγουστος έχει καρδιά. Και μέσα σ’ αυτήν κρύβει ένα πανηγύρι. Πανηγύρι παράξενο, γιατί στήνεται γύρω από μία νεκρική κλίνη. Πάνω της ή Παναγιά κοιμάται ύπνο αιώνιο. Μά ό θάνατός της είναι ή ζωή του κόσμου. Έκει, στήν καρδιά του Αύγουστου, ένα φθαρτό σωμα, άφου άξιώθηκε νά γεννήσει τήν άδιάσειστη Έλπίδα, άφήνει τόν κόσμο αυτό, βρίσκει τήν άφθαρσία καί γίνεται γέφυρα μετάβασης όλων των ανθρώπων άπ’ τή φθορά στή ζωή.

Κραυγάζει ή άδεια νεκρική της κλίνη: Δέν είναι έδω τό τέλος. Δέν υπάρχει τέλος. Μαγιά είναι οι πτώσεις, μαγιά είναι ό θάνατος γιά νέα ξεκινήματα καί νέα ανθοφορία. Μοσχοβολάει τό Πάσχα του καλοκαιριού ζωή καί έλπίδα καί δύναμη. Είναι ό Αύγουστος ό μήνας της Σταυρανάστασης. Γιατί από τόν θάνατο της Θεοτόκου γεννιέται νέα ζωή, ποτισμένη από τήν παρουσία του Υιού της. Παίρνει ό Αύγουστος τή ζωή αυτή, πληθαίνει τους χυμούς των καρπών, γεμίζει τις καρδιές νέα όρμη κι αφήνει τόν κόσμο νά πορεύεται ήσυχος ότι τά στενά του τωρινού δρόμου, άργά ή γρήγορα, θά βγάλουν σέ κάμφο.

Θά δεϊ πολλούς Αύγουστους άκόμη αυτός ό τόπος. Κι όλοι θά καλούν σέ έξοδο καί επιστροφή. Έξοδο από τά τείχη της πόλης, έξοδο από τά τείχη της άγωνίας, επιστροφή στή γή της άφθονίας, επιστροφή στους ανθρώπους, στή δύναμη του καλού τους λόγου, στήν παρηγοριά της συναναστροφής τους.

‘Η εικόνα της Έλλάδας θά ξαναγεννιέται πάντα Αύγουστο. Θά αφήνει άμήχανους τους άλλοδαπούς επισκέπτες, πού, όταν πάλι τόν χειμώνα θά άκούν γιά μία χώρα - παρία, στή μνήμη τους θά έρχεται ένας άρχοντας έλληνικός Αύγουστος, πού συνάντησαν λίγους μήνες πριν. Καί μαζί μ’ αυτόν θά θυμούνται άνθρωποι όρθιους, ζωντανούς, χαμογελαστούς, μέ ζωντανό τό κουράγιο καί τήν έλπίδα τους, ζωντανή καί τήν πίστη τους στον Κύριο των μνηών, των καιρών καί των αιώνων.

Μητροπολίτου Δημητριάδος & ‘Αλμυρού ΙΓΝΑΤΙΟΥ

